

Rohatecká obec

XIV. ročník

Úvodem

Vážení spoluobčané

V stáleným pravidlem bývá, že vás v úvodu Rohatecké obce informuji o důležitých bodech, které projednávalo zastupitelstvo obce.

Velmi důležitým dokumentem pro chod každé obce je její rozpočet. Je to finanční plán hospodaření obce, sestavený a schválený na jeden rok. Rozpočet obsahuje odhad příjmů

V nejbližších dnech zahájíme výstavbu nové komunikace s chodníkem a veřejným osvětlením na ulici Jasmínová. Po velikonocích budeme zahajovat instalaci veřejného osvětlení a ozvučení hřbitova. Pro obě akce již proběhlo výběrové řízení a byli vybráni dodavatelé, se kterými budou podepsány smlouvy o dílo. Pokračovat se bude i ve výstavbě nového veřejného osvětlení na ulici Větrná. Rada obce projednala a schválila dne 1. 3. 2010 zadávací podmínky pro výběrové řízení na dodavatele rekonstrukce rozvodů kabelové televize tak, abychom v letošním roce a v průběhu prvního pololetí roku 2011 měli tuto důležitou a rozsáhlou akci hotovou. Podaří-li se nám dosáhnout dohody o spolufinancování s Vodovody a kanalizacemi, a. s. Hodonín, zahájíme opravu kanalizace na ul. Mírová, kterou bychom provedli etapovitě. Nezbytně

nutnou se jeví oprava povrchu a chodníku na ulici Proletářská. Zabývat se budeme také využitím prostor budovy staré školy. Pro plánovaný projekt výstavby protipovodňové hráze a revitalizace Mlýnského ramene jsme splnili snad poslední požadavky Pozemkového úřadu v Hodoníně a doplnili aktuálně naše podklady tak, aby mohla být žádost o financování této akce předána na ministerstvo zemědělství ČR do konce března 2010. Pokračovat samozřejmě bu-

z různých zdrojů, nejdůležitější jsou daňové příjmy a rozdělení výdajů do různých kapitol a paragrafů. Zastupitelstvo obce na svém zasedání dne 17. 12. 2009 schválilo vyrovnaný rozpočet, který odráží současnou ekonomickou situaci, s jejími možnými negativními výkyvy. Zabezpečuje obligatorní tj. povinné výdaje i plánované výdaje na investice a údržbu a celkový chod obce. Plánujeme, že v letošním roce budeme hospodařit s celkovou částkou ve výši 38,6 mil. Kč.

1/2010

Občanský zpravodaj
vydáváný Obecním úřadem
v Rohatci

**Rohatecké
osobnosti**

strana 3

**Vznik
obce Rohatec**

strana 4

**První krojovaný
ples**

strana 9

Facebook

strana 17

Jarní pranostiky

strana 20

**Tenisový klub
Rohatec**

strana 27

deme i s akcemi, které přešly z minulého období. Po dlouhé zimě nás čeká jarní úklid obce a také opravy výtluků na místních komunikacích. S využitím techniky bude pracovní četa postupně uklízet a zkrášlovat veřejná prostranství v naší obci.

Obdrželi jsme již harmonogram úkolů a lhůt pro volby do Poslanecké

sněmovny Parlamentu ČR, které se budou konat ve dnech 28. a 29. května 2010. Podrobnější informace budeme zveřejňovat na úřední desce, kabelové televizi a webových stránkách obce.

Vážení a milí spoluobčané, blíží se období Zeleného čtvrtka, Velkého pátku, Bílé soboty a Velikonoční ne-

děle. Příroda se rozkreslila pastelkami barev a každému otvírá svou náruč a přináší radost z každého prožitého dne.

Jménem svým i jménem zastupitelů vám přeji veselé Velikonoce plné jarní pohody a dobré nálady.

Mgr. Miroslav Králík,
starosta obce

Lidé a automobily

Téměř rok máme v naší obci umístěny celkem tři měřiče rychlosti. Zejména řidiči si určitě všimli, že jeden z nich je u vjezdu do obce naproti Pneuservisu Koubek, druhý je poblíž Rohátky a třetí stojí na Kolonii v ulici Mírová.

Ze statistiky za období druhého pololetí roku 2009 vyplynula řada zajímavých skutečností. Rádi bychom vás seznámili alespoň s některými z nich.

Po komunikaci ve směru od Hodonína, tj. kolem měřiče u Pneuservisu Koubek, projelo za sledované období celkem 432 702 vozidel v obou směrech. Dá se říct, že pouze o něco málo víc než polovina z nich dodržela předepsanou rychlost. Celkem 1 777 řidičů dokonce překročilo rychlost 100 km/h.

Měřič u Rohátky zaregistroval opět v obou směrech celkem 518 582 vozidel. I tady se naši řidiči jedoucí stokilometrovou rychlostí, dokonce v počtu 4 859. Těch, kteří jezdí dle předpisů platících pro jízdu v obci, bylo 335 236.

Kolem měřiče na Kolonii projelo celkem 247 060 vozidel, z toho 110 689 rychlostí do 50 km/h, ručička tachometru na hodnotách vyšší než 100 km/h byla u 62 projíždějících.

Pro dokreslení situace uvádíme aktuální počet obyvatel v obci – 3 598 včetně cizinců.

V Rohatci je registrováno celkem 3 273 vozidel, tj. včetně přívěsů, motocyklů, nákladních aut a ostatních vozidel.

(LH)

Webové stránky obce
www.rohatec.cz

Obecní zprávy

Znáte obec, ve které žijete?

Vážení čtenáři, zkuste poznat, kde stojí stodola, kterou vidíte na fotografii.

Kdyby některý z vás znal historii vzniku názvu ulice Semering, dejte, prosíme, vědět komukoliv z redakční rady Rohatecké obce. Ta se skládá z následujících členů: Bíza Zdeněk, Durďák Luděk, Henčí Milan, Hlaváč

Vlastimil, Hostýnková Lenka, Hovězková Marie, Ing. Jaroš Antonín, Kolofíková Anna, Mgr. Kostecká Olga, Ing. Melo Drahošlav, JUDr. Rejhon Stanislav, Ing. Trávníček Jiří, Vláščilová Božena, Zemská Barbora. Redaktorem je Zela Stanislav, předsedou redakční rady Mgr. Králík Miroslav.

Postřehy

Snesměle se probouzejícím jarem začneme i my s revitalizací dalších lesních a ostatních zelených ploch v obci. Staré a vetché akáty mezi silnicí a komunikací vedoucí k hřišti TJ Slavoj budou odborně odstraněny a na připravené půdě ve vhodném období vysázeny stromy a keře nové. Vše bude pojmato jako arborétum, naší snahou je využít možného dotačního titulu.

V závěru loňského roku byl poškozen nedávno vybudovaný přístřešek autobusové zastávky u kostela, konkrétně rozbité ochranné sklo v zadní části. Pachatel byl vypátrán, sklo vyměněno, nyní probíhá soudní řízení. Způsobená škoda

ve výši 14 865 Kč byla pachatelem uhrazena.

Ještě jedenkrát bychom chtěli poděkovat všem, kteří během letošní zimy bohaté na sněh i náledí udržovali chodníky před svými domy tak, aby byly schůdné.

Několik dní byly části obce Na Kopci, Kolonie a Soboňky bez vysílání místního rozhlasu. Postarali se o to zloději, kteří zničili a odcizili rozhlasový kabel v délce necelých tří tisíc metrů. Příklad byl předán Policii ČR. Pachatelé byli vypátráni, jedná se o mladistvé občany naší obce. Náhradu vzniklé škody ve výši přesahující 30 000 Kč budeme v plné výši vymáhat.

(LH)

Vzpomínka na Jana Košťála a Josefa Antoše

V tomto čísle bych chtěl vzpomenout dvou rohateckých osobností, které nás už bohužel opustily. V říjnu 2009 jsme se rozloučili s panem Jendou Košťálem, v lednu letošního roku jsme vyprovodili na poslední cestě pana Josefa Antoše. Oba jmenované pojila láska k Rohatci, vyjimečné sportovní nadání a jeho uplatnění ve sportovním rohateckém oddíle. Oba dva měli též velký dar, a to hudebně kulturní. Každý tento dar uplatnil jinak, ale vždy ku prospěchu a radosti člověčenstva.

Pan Jan Košťál

Pocházel z Vysočiny z vesničky Vír kde se narodil 6. 3. 1930. Osud tomu chtěl, aby se i s rodiči brzy na to přestěhoval do Břeclavi a po zabrání tohoto města Němci, do Rohatce. Zde jeho tatínek pracoval na Kolonii ve skladu potravin. Rodiče zůstali v Rohatci

do roku 1947, aby se pak vrátili na Vysočinu. Jenda, jak se mu pak říkalo, po ukončení obecné školy v Rohatci, chodil do měšťanky v Hodoníně a v roce 1944 nastupuje do učení ve Slováké svépomoci, kde se vyučil obchodním příručím. S rodiči se již na Vysočinu nevrací, ale pracuje v prodejnách Svépomoci a později Jednota. Poznali ho v Prušánkách, Mikulově, Hodoníně. Ale od roku 1952, podobně jako tatínek, se stává řidičem a se služebním vozem, kterým vozil jednotácké panstvo, poznal celý okres. Až několik posledních let před důchodem pracuje jako vedoucí stavební v Dubňanech.

Již jako školák se projevoval velmi muzikálně. Kromě zpěvu se naučil hrát

na housle, jako starší se později sám naučil perfektně na harmoniku. Na housle hrál mnoho let s rohateckou cimbálkou. Když cimbálka v Rohatci skončila, hrál v místní dechovce na buben, zkoušel i hru na křídlovku, ale hlavně zpíval. To byl panečku zpěv. A se zpíváním vydržel prakticky až do konce života. Byl oporou mužské části pěveckého sboru.

Zpěv, výborná hra na harmoniku, ale i dobrý mluvený projev byl významný při provozování vlastní kapely „Dopravanky“. Tato skupina od roku 1978 až do roku 1995 bavila na různých oslavách, plesech a různých životních jubileích. Sám jsem byl několikrát svědkem, jak výborný byl společník, zpěvák, muzikant. Podobně, jako on uplatnil muzikální nadání ve svém životě i jeho mladší bratr.

Kromě těchto aktivit se věnoval i sportu. Už jako školák začal hrát kopanou, kdy hrál za rohatecké žáky, dorost. Začal chytat v brance, dvě sezony chytal v Hodoníně a pak už jen za svůj Slavoj. Byl v bráně, když byl Rohatec na výsluní, ale i když se mu nedařilo. Ještě jako důchodce si zachytil za staré pány. V mládí kromě kopané provozoval i cvičení na sportovním náradí.

Když se vloni v září konala v Rohatci přehlídka mužských pěveckých sborů, Jenda se zúčastnil již jen jako divák. Byl nesmírně šťastný. Na můj dotaz, jak se mu to líbilo, řekl mi po skočení se slzami radosti v očích: „Jsem nesmírně šťastný, že se přehlídka konala poprvé v Rohatci, a že chlapi z Rohatce dokázali, že jsou zpěváci. Vidím, že mám zdatné nástupce.“

A tak mu za ty nástupce v muzice, zpěvu a fotbalu srdečně děkuji. Jeho jméno se bude jistě ještě dlouho v těchto oborech v Rohatci skloňovat.

Pan Josef Antoš

Narodil se v Rohatci. V roce 1922. Mládí prožil na Přívoze. To byl jeho svět. Kamarádi, s kterými prožil u řeky hodiny a hodiny. Hry, sport, ale i práce, či chvíle odpočinku. Jak skončila škola, jeho kroky směřovaly k řece. I když toto bezstarostné mládí byl jen zlomek jeho života, rád a často na něj vzpomínal. Vyučil se krejčím. Už jeho mistr, p. Bravenec ho vedl ke sportu, fotbalu zvlášť. Od mládí hrával kopanou. Dle jeho spoluhráčů, velmi dobře. Rád i cvičil v Sokole. V zimě zase holdoval hokeji. Snad i přezdívka Puk se datuje od mladých let. A zůstala mu

až do konce. Kromě sportu, učení, ho v mládí přitahovala kultura. Bylo jedno, zda to byl folklor, hudba či divadlo. Všude a vždy se dovedl uplatnit. Nerad však vzpomíná na léta prožitá v době války. Jako mladý člověk byl nasazený na nucené práce do Rakouska, německé továrny, kde se vyráběly pro vojenské, respektive válečné

né potřeby, součástky. Pracoval jako svářeč a to až 14 hodin denně. Ubytovací režim nebyl nijak zvlášť přísný, dostal se i několikrát domů, ale co se týká vlastních pracovních

podmínek a ubytování, ty byly otřesné. Utrpěl zde několik pracovních úrazů, zima a chlad zase způsobily různá revmatická onemocnění, kterých se už nezbažil. Po návratu domů se hned zapojil do práce, jak ve Slovákém krúžku, tak na úseku sportovním. V roce 1947 nastupuje pracovat do Maryše, kde zůstává až do odchodu do důchodu.

Jeho činnost a pracovitost byla patrná na mnoha místech, nejen v závodě Maryša, ale i v obci. Aktivně cvičí, hraje a organizuje fotbal. Má nemalý podíl na vybudování stadionu v Cihelnách. Pomáhá budovat hokejové hřiště.

Znovu se zapojuje do divadelního kroužku. Jako člen Slovákého krúžku vystupuje ve Strážnici na Slavnostech, ale i na mnoha dalších kulturních akcích. Dokonce hrál i na basu v místní cimbálce, když primáš Tetůr nemohl sehnat basistu. Aby se mu dobře zpívalo, věnoval se i vinici a dovedl si vyrobit pro sebe, rodinu a kamarády dobré víno. Zpěv a dobrá nálada, přes všechny neduhy, jež ho ke konci života dosti trápily, ho snad nikdy neopustila.

Měl radost, že Slavoj, i přes některé výpadky, celkem slušně hraje fotbal. Že i přes potíže se znovu vrací do dědiny kultura. Velice fandil Mužákům při jejich vystoupení, radost měl při vystoupení dětského souboru Dubinka. Doufal, že se dočká i nové cimbálky, případně dechovky. Možná, že někdy i tato jeho přání budou naplněna. To by bylo naše nejlepší poděkování, jaké bychom Josefu Antošovi mohli dát.

Ing. Antonín Jaroš

Tříkrálová sbírka 2010

Letošní Tříkrálová sbírka pořádaná Charitou Strážnice ve spolupráci s obcí Rohatec se konala 9. ledna. V roce předchozím mladí koledníci trpěli pořádným mrazem, letos byli kromě zimy i značně mokří. O to větší dík patří všem organizátorům a především zmiňovaným koledníkům, jejichž přičiněním bylo

získáno pro potřeby Charity České republiky 51 357 Kč. S konkrétním využitím finančního výtěžku vás seznámíme v některém z příštích čísel Rohatecké obce.

Letošní účastníci: Gurská Miroslava, Bimka Lukáš, Havalá Josef, Sedláková Lenka, Stehlíková Markéta, Štýlárková Jana, Antošová Michaela,

Sasínová Petra, Štýlárek Adam, Trnovcová Veronika, Jedlička Lukáš, Soláříková Julie, Zichová Barbora, Mokuřová Nikola, Ruszkowski Štěpán, Mlýnek Martin, Stehlíková Lenka, Chromková Nikola, Hejtmánková Monika, Rosypálek Martin, Zahradníková Beáta, Ševčíková Vendula, Tomanová Petra, Prokešová Lucie.

Z historie

Místo odkud vznikalo osídlení Rohatce

Vznik obce Rohatec je pojat od doby první písemné zmínky roku 1270, kdy je uveden v listině Přemysla Otakara II jako svědek Tvrdke z Rohatce, psáno *Twrdhe de Rohaz*.

Je však nepochybné, že již někdy po roce 1030 vznikla na území Rohatce obranná tvrz jako součást obranného systému proti vpádům z jihu. Tvrze se budovaly ve strategických místech s dobrým rozhledem na vyvýšených místech, tam kde bylo možno přecházet řeku Moravu. Právě takové místo bylo na výspě u Rohatce. Je známo kde se tvrz nacházela. Svědčí o tom i nálezy kamenů z opevnění, které sem byly dovezeny. O místě pojednával článek v posledním čísle rohateckých novin v roce 2009. Jak tvrz vypadala a kdy zanikla, se můžeme jen domádat, nebo si představit podle jiných dochovaných archeologických

nálezů z jiných blízkých míst. Z historických zápisů je známo, že tvrz a ves Rohatec v roce 1360 patřila do majetku mocných pánů ze Štemberka, kteří byli příbuzní pánů z Kravař. Roku

1375 prodal Albert (Vojtěch) ze Štemberka, biskup litomyšlský panu Benešovi z Kravař tvrz a ves Rohatec a Sodoměřice s poli, lesy a rybářským právem. Poslední známá zmínka o tvrzi je z roku 1590. Roku 1605 vtrhli

na Moravu Bočkajovci, spojili se s Turky, loupili a vypalovali vesnice. Pak roku 1618 začala proslulá válka třicetiletá. V našich krajích řádili polští kozáci. Nejhorší bylo roku 1621–1623,

kdy řádila vojska uherského šlechtice Bethema Gáborny, když přišli na pomoc šlechtě proti habsburskému císaři. Vojska opět táhla z Uher našimi kraji. Dokladem zrušení Rohatce jsou poslední zápisy gruntovní knihy z let před *Bílou horou*, kde jsou zápisy s hromadnými poznámkami „pustý“. Tehdy byla pravděpodobně vypálená a pustá i tvrz. Pak se pustá tvrz pravděpodobně rozebírala na obnovu okolních staveb, až beze stop zmizela. Písemný záznam však o tom není.

V popisu historie našeho kraje, který vydal v roce 1933 hodonínský rodák Ruda Šoupal v sešitech *Masarykův kraj*, se můžeme dočíst o tvrzích našeho kraje toto:

Kde nebylo velkých statků panských a zeměpanských, bylo množství menších statečků, jež spravovali zemani či vладыkové. Zámožnější mívali tvrz, tj. tvrdé či opevněné stavení. Byla to budova věžovitá, čtverhranná nebo též okrouhlá. Tvrze bývaly ponejvíce ze dřeva, teprve později výhradně z kamene. Obojí často spojováno tak, že spodek stavěli z kamene, svršek ze dřeva. Dřeva bylo dostatek, muselo být ale vyspělé, dosti tuhé a silné. Naproti tomu dělné čeládky, která uměla stavět z kamene, bylo málo. Vědělo se sice, že kamenné stavby jsou tvrdší a důkladnější, ale staroslovanský způsob dřevěných staveb byl dlouho vžitý, než ustoupil stavbám kamenným.

Tvrze stávaly po slovanském způsobu mezi vodami nebo na vyvýšeném místě, které bylo možno zpevnit. Pod šindelovou střechou tvrze byl dřevěný ohoz, opatřený střílnami. Ze zdí vykukovalo několik nepravidelně umístěných okének. Při tvrzi býval malý dvorek a vše uzavírala hradba, příkop a násep s plotem, který byl na něm zaražený. Visutým mostem, který bylo možno zvednout se vcházelo do branky a odtud do nádvoříčka. Ve tvrzi mnoho místností nebylo. Nejdůležitější byla komora, v níž v době míru byly uschovány zbraně. Říkalo se jí zbrojnice nebo po tehdejšímu způsobu *rystkomora*. Zde bylo uloženo i další nářadí po-

třebné v dobách válečného nebezpečí. V tvrzi byl i vладыkův byt, nějaká obývací světnice a sklep, v němž majitel uschoval sýry, pivo, víno a snad i okovanou truhlici, v níž byly rodinné listiny. Sklepení bylo uzavřeno padacími železnými dveřmi, kudy se sestupovalo dolů. Do horních pater (*horních ponebí*), jež bývala obvykle tři, se chodilo po dřevěných schodech, přidělaných zvenčí. Nebylo zvláštních ložnic, hodovních síní ani jiných nákladných pokojů, jak tomu bylo ve větších panských sídlech. Malá okna byla zalepena pergamenem, nebo zvířecí blanou. Majitel žil skromně. Byl spokojen když měl v komoře pro sebe a svou rodinu akсамитový kabátec kunami podšitý, několik šatů kmentových, z jemných tkanin, rytířské odění, bojové a lovecké zbraně.

Paní měla ve svém stříbrníku stříbrný koflík, někdy pozlacený, nějaké češky (*hřeby*) a prsteny. Byly to klenoty, které se dědily z pokolení na pokolení. Služebnictvo neměli, jen dva pacholky, nebo děvečky. Paní sama vychovávala děti. Děvčatům vštěpovala něžný cit, chlapcům čestnost a bohabojný život. Když odrostli, přišli jako pacholata k nějakému pánu, aby se naučili rytířským způsobům. Vладыka ani jeho synové neuměli číst ani psát, jejich ruka ale dovedla obracet těžký mlat, tesák nebo dlouhý těžký meč, k jehož udržení bylo třeba

obou rukou. Měli-li potřebu něco číst nebo psát, museli požádat duchovního.

V době nepřátelských vpádů bylo na tvrzi i kolem rušno. Robotníci rovnali klády přivezené z lesa. Zvyšoval se val nebo upravoval příkop nebo tok. Na místech ohrožených se kladly kameny a do nich zapouštěly palisády z otesaných zahrocených kmenů. Takováto dřevěná hradba se pak omazávala blátem, smíšeným s plevami. Nádvořím pobíhali pacholci a rytíři jim vydával z ryskomory luky, šípy, oštěpy, kopí, meče, tesané nebo železné olovem obtékané koule do ručnic a lebky (*přilbice*). Na ochozu stávalo několik kotlíků naplněných žhavým uhlím pro zapalování doutníků, chystali se i bečičky smoly a další obranné nářadí.

To vše mohlo být jen pokud byl čas na přípravu. Náš kraj však často a náhle odolával nepřátelským zničujícím vpádům. To způsobilo, že se neuchovály žádné tvrze jižní Moravy, němí svědkové vладыcké slávy. Zanikly beze stopy a jen z chatrných zpráv, které z historických materiálů zbyly, můžeme usuzovat, že v našem kraji se tvrze na ochranu budovaly.

Toto vše je platné i o tvrzi, která stávala v Rohatci a určitě bývala v dávných dobách platným opevněním v blízkosti přechodu řeky, *pas rohatecký*, jako součást obranného opevnění moravských krajů. **Z. B.**

Proč jsem se s rodinou přestěhoval právě do Rohatce?

- Mimo jiné i proto, že jsem byl služebně přeložen do Hodonína (jako město nikdy nic moc). Hledal jsem bydlení v jeho nejbližším okolí, což Rohatec splňoval.
- Reference – je tam les, řeka Morava, rybníky, vlaková nádraží (hned tři, i když z toho dvě jen zastávky), pět autobusových zastávek, přístav (byť jen říční), fotbalové letiště (ve srovnání s menšími u soutěžních soupeřů). Obec má několik částí. Mimo hlavní Dědinu i část Na Kopci, Soboňky a dokonce – světe div se – i bez moře, vlastní kolonie, tedy Kolonii.
- Řeka Morava, tehdy v ní teklo všechno možné než čistá voda. Časy se podstatně změnily, nersrovnatelně se zlepšila i čistota

vody v Moravě. O ovzduší ani nemluvě. Rybářů už není víc jak ryb. Hladinu brázdí lodičky s vodáky (rybám a ochráncům přírody to nevadí? Myslím ty motorové lodě.). A navíc máme Baťův kanál.

- V prvotních informacích bylo i sdělení, že v Rohatci žije ne jeden, ale několik Králů, ba i Císař. A dokonce je, byť jen vzdálená, spojitost s Prahou. V Praze Smíchov, v Rohatci Smíchov. Samozřejmě menší, ale Praha je zase větší. A hned je blíž na Václavák.
- A docela nedávno jsem zaslechl verzi vzniku názvu toho Smíchova rohateckého. Prý údajně řidič autobusu dal podnět k pojmenování. Prý není prý – z blíže nejmenovaných a důvěrných zdrojů (pramen

si nepřeje zveřejnit, redakci je však znám) jsem zjistil jméno onoho řidiče – pan Němec Jan z Rohatce. Ten jednou při linkové jízdě z Hodonína oznámil „Smíchov – vysedat...“

- Autorem zveřejnění názvu autobusové zastávky pak bezprostředně byl, tehdy ještě mladík, Josef Pergl mladší. Nakreslil, z překližky vyrobil a taky na plot upevnil. A ještě za tepla svůj čin oznámil kamarádovi Františku Bartošíkovi, synovi někdejšího proslulého rozhodčího kopané. Příští rok už ČSAD oficiální název uvedla v jízdním řádu.
- Tož tolik mé přispění k historii Rohatce. Pokud nevěříte, věřte, protože ten, kdo mně to řekl, ještě žije. **HČ**

Váté písky – pokračování

V minulém čísle jsem popsal, co písky jsou, kde se vzaly. Skončil jsem u jejich zalesňování v polovině 19. stol. Původní porosty jsou obměněny, kde to šlo, byly i lesní plochy rozšířeny. Ale skoro všude v okolí se na písčitých půdách i polářilo, nebo pásal dobytek. Nejinak tomu bylo i v Rohatci. Písčité pozemky byly jak na „panském“, ale převážně je obdělávali místní rolníci. Hrabě Magnis vlastnil Panskou šířavinu, včetně Kopce. Zbývající pozemky, parcely na zbylých rohateckých honech obdělávali místní rolníci. Na těchto chudých, písčitých půdách se povětšinou polářilo, jen výjimečně se páslo. A to ne jen hovězí dobytek, nebo ovce, ale i husy, kačeny. Pozemky kolem řeky, tak jak je známe nyní, byly buď louky, nebo se zde pásal dobytek. Za Moravou na velké většině pozemků, které patřily strážnickému panství, byly lesy. Až s příchodem cukrovarnictví, vybudováním cukrovaru v Rohatci, se začaly pozemky kolem Moravy využívat k pěstování polních plodin. Předně se vykácely lesy, rozoraly louky. Tak se získaly pozemky pro pěstování cukrovky. Byl to Závidov, to proto, že byl za vodou, Opleta (musely se oplést břehy, aby je Morava nepodemlela) a další pozemky za řekou. Cukrovka se na písčích nepěstovala.

Ale vraťme se k poláření na písčích. Velká většina polí byly dlouhé a úzké parcely. Na každém políčku se pěstovalo něco jiného. Většinou to byla rěž (žit), jako hlavní obilnina a erťep (brambory). Někdo měl zaseté proso, někdo konopí, možná i jetel. Až později, koncem století se pěstovala i turkyň (kukuřice), luštěniny fazol, hrách. Protože dobytka v Rohatci bylo dost, neboť základní krmivo, trávu a seno získával hospodář na lukách, mohl skoro každý druhý rok pozemky hnojit chlévskou mrvou. Měl tak téměř zaručenou dobrou úrodu brambor, či kukuřice. Jen výjimečně se používalo, tak zvaného trojhonného systému, kdy třetím rokem se nechávalo pole neobdělávané. Na našich lehkých půdách, již i v dřívějších dobách, byl velmi rozšířený plevel – pýr, který když se neničil okopávkou, se dovedl svými kořenovými oddenky velmi rychle rozmnožit. Ale přese všechnu tuto různost plodin na jednotlivých pozemcích, docházelo při větrech, hlavně na jaře k písečným bouřím, při kterých docházelo k přesunům půdy. Prý často nebyly ani vidět brázdy, mezi jednotlivými pozemky. Stromy, nebo vinice, které by mohly

omezit, nebo zmírnit tuto činnost větrů se na písčitých půdách nevysazovaly. Ovocnaření se provozovalo na pozemcích kolem Moravy, kde měly ovocné stromy výborné podmínky a jedinou negativní roli sehraovaly jarní záplavy, kdy plovoucí ledy dovedly i některé stromy vyvrátit, nebo silně poškodit.

Některé písčité pozemky, i když trochu lepší bonity, jako byly Nivky, Honce, částečně i Díly, trpěly na jaře, někdy po větších deštích, vlhkem. I když tyto pozemky byly často výše položené, spodní voda, která se držela na jílovém podloží, které někde vystupovalo až 2 m pod povrch, zadržovalo vodu a ta způsobovala místní podmaččení. Odvodnění, případně jiná meliorace v tu dobu možná nebyla. Provedena byla až v šedesátých letech minulého století. V současné době už zase nefunguje. Její funkčnost narušilo vybudování silnice č. 55. Když po ní jedeme, jsou na poli patrná místa, která jsou podmaččená. Neobdělaná, mokrá místa jsou během roku hnízdištěm čejky.

Z toho co jsem zatím uvedl, je zřejmé, že výsledky hospodaření na rohateckých písčitých půdách nebyly nijak dobré. Ti, co měli louky, byli na tom podstatně lépe. I když i zde hrozila velká rizika. Morava nebyla vůbec regulována, ani žádné hráze nebránily tomu, že i když se málo zvedla hladina, bylo vše kolem řeky zaplaveno. Pokud voda přišla v období mimo vegetaci a nebo po sklizni sena, tak to nijak nevadilo. Často se však stalo, že seno, připravené k odvozu, bylo zaplaveno a nebo i odplaveno. Na druhé straně však naplaveniny přinášely polím a lukám živiny, jemné jílnaté částice, které na sebe vázaly humus a vodu.

Lepšímu hospodaření bránila i velká rozdrobenost pozemků. Dědictvím už i tak úzká pole, byla dále drobená a tak mnohé brázdy byly větrnou erozí stále narušovány. I to málo humusu, které se vytvořilo, byl odváto, někdy až do Důbravy. Ani parcelace Magnisova majetku na konci dvacátých let poměry v držbě půdy nezlepšila. Pouze se změnila kvalita, či bonita držených pozemků. Zemědělci, ať už velcí, či malí, získali i ornou půdu na pomoraví a tak někteří hospodáři začali uvažovat i o jiném využití písčitých půd, než dosud, to je orná půda. Pokud je mi známo, jako jeden z prvních, kdo se pokusil něco změnit, byl D. Sasín. Po absolvování zemědělské školy a vojenské služby začal hospodařit. Získal písčité

pozemky na Soboňkách, v místech, kde je dnes bývalý závod Jihomoravské armaturky. V roce 1932 zde po přípravě vysadil ovocný sad. Část stromků nakoupil, část stromků získal z odkopků u řeky Moravy. Ty pak rouboval. Při vysazování narazili na žárové hroby, plné hliněných nádob, s popelem i kostmi. To však je jiná problematika, o které se může čtenář dočíst v jiných materiálech. Pan Sasín zde vysadil celkem 120 stromů. Prvním rokem se mu však ujaly převážně jen stromky koupené ve školce, štěpy z odkopků, až na pár výjimek, se neujaly. V následujícím roce koupil ve školce 120 stromků, které se, až na pět kusů, ujaly všechny. Ať už to byly švestky, kterých bylo nejvíce, ale i jabloně, hrušně či třešně. V tomto roce spolu s ním na Soboňkách vysadil ovocné stromky i pan J. Procházka. Již třetím rokem stromy, převážně skorá jablka, dávaly pěknou úrodu. Přišel však rok 1936, pozemky vykoupila firma Baťa, aby zde mohl být vybudován lignitový důl. Za obdržené peníze koupil pan Sasín poměrně velký pozemek (8000 m²) v trati Díly, za dnešní železniční zastávkou. V tu dobu zde nebylo jediného stromu, keře, natož vinohrad, pouze chudá pole, dávající mizernou úrodu žita. Když se prý sklídily z měřice tři až čtyři dvanáctky, (to je mandele o 12 snopech,) byl dobrý rok. Pro představu to byl výnos asi 10 q po ha. Brambor se sklízelo 100 až 120 q po ha. Větrná eroze zde měla volné pole působnosti. Většina sedláků se proto velmi divila, že Sasín zde chce vysadit stromy a vinici. I on sám připouštěl, že to bylo velmi riskantní počínání.

V roce 1936 zde vysadil, a to od trati, ovocné stromy, pak vinici, asi 900 hlav a pak zase pokračovaly ovocné stromy. Bylo tam všechno možné, neboť údajně využil stromky z likvidované ovocné školky ve Strážnici. Proto byly stromky velmi levné. S ovocnými stromy problém neměl. Téměř všechny se ujaly. I sazeničky révy vinné se poměrně dobře v suché, neúrodné půdě uchytily. Bohužel, už se nedovíme, zda před výsadbou půdu zrigoloval či ne. Pravděpodobně ne, nikde se o tom nezmiňoval. Ručně by tato práce přišla velmi drahá, mechanizace jiná nebyla. Problém však byl v tom, že v tu dobu bylo dost zvěře, zajíců, srn. Ti, jak zjistili, že mají v revíru něco nového, okamžitě se do toho pustili. Po několika let scházející keře pan Sasín dosazoval, později mezery mezi keři vyřešil tak, že

ze stávajících keřů natáhl kordony. Byl to takový začátek vedení révy na drát. Úroda sice byla o něco menší, ale stejně kvalitní.

Současně s ním, vysadil v roce 1936 asi 600 hlav révy i Fr. Sýkora. I on rok na to vysadil i ovocné stromy. Potom se několik let nic nedělo. Všichni sledovali, jak se jim bude dařit. Až v roce 1944 vysadil švestkový sad J. Procházka. Ze zkušeností obou předcházejících, vysadil skoré švestky, odrůdy Wangenheimova. A mohu napsat i já, že do našich půd, podmínek, je tato raná odrůda jedna z nejlepších. Podobně je tomu i u jabloní. Skoré odrůdy, ale hlavně Průsvitné, je v našich podmínkách neocenitelné ovoce.

Musím se však vrátit o několik let zpátky. A to k první výsadbě vinice na písku v Rohatci. Tu provedl pan Jan Elšík v roce 1928. V trati nad Zásadou vysadil 200 hlav. Tenkrát se vysazovalo do sponu 100 až 120 cm krát 100 cm a vedení révy bylo na „hlavu“. Pan Sasín v té samé trati začal s výsadbou vinice v roce 1932. Osadil jednu míru (2000 m²). K tomu potřeboval 1600 sazenic. V roce 1934 s výsadbou vinice začal i Jan Procházka, tehdejší starosta, dále Josef Procházka a Pavel Rybecký. Všichni vysadili asi po jedné měřici. Největší vinici vysadil po roce 1935 Jan Antoš, zvaný „berní“. Měl asi 3 000 hlav. Postavil na tu dobu moderní vinný sklep. Do roku 1938 bylo v této, i když nijak vynikající trati osázeno víc jak tři hektary révou vinnou. Takže od té doby mluvíme o novodobém vinařství v Rohatci, a to na písčitých půdách.

Zda a jak vypadalo vinaření v Rohatci v dřívějších dobách toho mnoho nevíme. Ze starých záznamů je zřejmé, že nějaké vinice v Rohatci byly. Pravděpodobná plocha, kde vinohrady byly, jsou stráně pod silnicí a to od sportovního stadionu až po sjezd na Dolní louky, v místech dnešního motorestu. Na stráni jsou patrné při trochu fantazie i terasy, na kterých měly být vinice vysazeny. Kdy a jak došlo k tomu, že zpusťly a zarostly stromy a keři, známo není. Snad po válečných událostech v 17. století, či že byly vinice napadeny chorobou nebo škůdlem? To nám zůstane už asi provždy utajeno.

Z let dávných se vrátím zpět. A to do roků válečných. Potraviny byly velmi vzácné. Vyplatilo se obdělávat každou píď země. V letech 1940 až 45 byla veškerá půda, snad až na malé výjimky dobře obdělána. Stálo to hodně práce. Scházeli koně, traktory nebyly, potažní práce vykonávaly krávy. Tím klesala užitkovost. Všichni se snažili obdělávat veškerou půdu. Byly povinné dodávky a téměř všechno zboží, včetně potravin, bylo na lístky.

Tento stav však byl i po skončení druhé světové války. Protože chudá, písčité půda nemohla dát uspokojivou obživu všem členům rodiny, obzvláště, když hospodářství bylo malé, tak asi do 5 ha, musel jít pracovat někdo, do tehdy se rychle rozvíjejícího průmyslu. Ženy nacházely práci v Maryši, případně v hodonínské tabáčce, muži v impregně, cihelnách a nebo v armaturce. Tak se stávalo, že některá pole zůstávala neobdělána. Rychle zarůstala pýrem. Když začátkem padesátých let se založilo první zemědělské družstvo, chtělo si vytvořit pro hospodaření výhodné podmínky. Byla provedena tak zvaná technická hospodářská úprava pozemků. Měla sloučit pozemky ve větší celky, kde by hospodařilo družstvo, na okraje katastru byly umístěny pozemky rolníků, kteří do JZD nevstoupili. V rámci nové zemědělské soustavy, podle sovětského vzoru, se začala zavádět travoplná soustava (podle Timirjazeva a Lysenka). Začaly se, hlavně v našich oblastech, budovat větrolamy. Měly chránit pozemky před poškozením větry. Toto opatření v našich podmínkách mělo své opodstatnění. Při velkých půdních celcích, které vznikly, působila větrná eroze velké škody. Větrolam mezi Rohatcem a Hodonínem a i mezi Koloní a dědinou je z té doby. Jedna zajímavost z té doby. Při výsadbě se použilo té samé metody, jaké použil lesní Bechtel před 100 lety. Zájemci o políčka ve větrolamu dostali přidělené parcelky, kde si po dobu dvou až tří let sadili brambory a tím napomohli ke zdárnému růstu stromků. Hlavně bezzemci toto opatření s radostí přivítali. Jak by to vypadalo v současné době, si ale nedovedu představit.

Z dalších opatření, ale ne tak kladných, vzpomenu například zavádění do osevního postupu výsev travních směsí, místo u nás pěstované a ověřené vojtešky. Pominu-li další chyby a nedostatky při „budování a rozvoji socialistického zemědělství“, vrátím se k písčitém půdám. Stále byl větší a větší tlak na zemědělskou výrobu.

Výnosy a produkce se nezvyšovala v republice tak, jak se předpokládalo, a tak se hledaly rezervy, mimo jiné i při zvyšování výnosů na neúrodných, nebo málo úrodných písčitých půdách. V padesátých a šedesátých letech minulého století to byl téměř hit. Z vysokých škol, akademií sem jezdili profesoři dělat pokusy a dokázat, že i v těchto podmínkách lze zvyšovat výrodu. Musím říci, že se jim to i dařilo.

Bylo vypracováno několik metod a postupů. O některých se zmíním. Byli totiž provozně zkoušeni i v Rohatci. Částečně i já s manželkou jsme se na výzkumu podíleli a to tak, že jsme v diplomové práci, při studiu Vysoké školy zemědělské toto téma rovněž prakticky zpracovávali. O co vlastně jde. Malou, či nízkou úrodnost lehkých, písčitých půd způsobuje několik faktorů. Je to například: velká propustnost, vysychavost, nízká jímavost pro vodu a tím podmíněný nepříznivý vláhvový režim, nízká přirozená zásoba živin a slabý sorbční komplex. Silná provzdušnenost působí velkou mineralizací ústrojné hmoty a tím i ztráty na trvalém humusu. Všechny tyto nepříznivé vlastnosti písčitých půd jsou ovlivněny zrnitostním složením půd. Velikost zrn způsobuje i rozdíly v chemickém složení. Hrubší částice obsahují nejvíce SiO₂ (křemene), který působí kyselost písčitých půd. Opačně, čím menší zrna, platí pravidlo, že půdy obsahují ty nejcenější minerální částice půdní hmoty. A na struktuře půdy, tvorbě půdních pórů, jejich množství, závisí pohyb vody a vzduchu v půdě. S velkou nekapilární pórovitostí písčitých půd souvisí jejich velká propustnost pro vodu, kdy se rychle splavuje do spodiny, unášejíc s sebou živiny i organické koloidní části. Tak vznikají v půdním profilu zhutnělé vrstvy, které brání pronikání kořánů kulturních rostlin do větších hloubek.

Jak se dařilo některé negativní vlastnosti půd příznivě ovlivnit a jak vypadá opravdu tristní situace v současné době na rohateckém katastru, si snad povíme v příštím čísle.

Ing. A. Jaroš

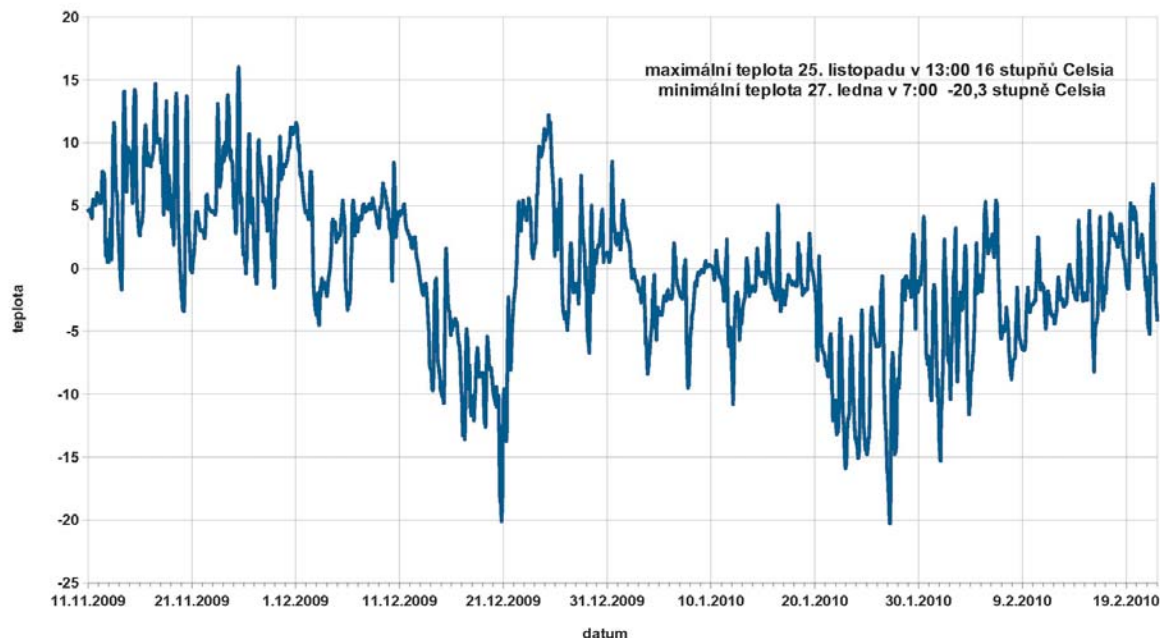
Poděkování

Rádi bychom alespoň touto cestou poděkovali
MUDr. Aleně Pouchlé
za dlouholetou péči, kterou věnovala
pacientům v naší obci, ať už v závodní ambulanci
Maryša nebo později v samotné obci Rohatec.
Svoji aktivní stomatologickou praxi
u nás ukončila v prosinci loňského roku.
Do další životní etapy jí za všechny
vděčné pacienty přejeme zdraví a spokojenost.

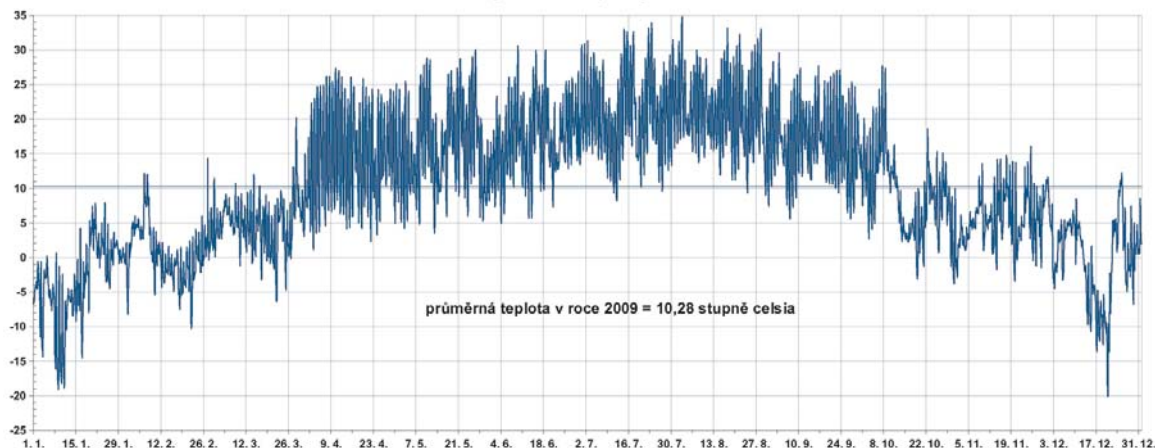
Jaké bylo v Rohatci počasí?

Rohatec - průběh teploty

od 11.11.2009 do 21.2.2010

Rohatec - průběh teploty v roce 2009

Drahošlav Melo

Pozvánka na 3. ročník výtvarné výstavy

V sobotu 22. a v neděli 23. května 2010 se v sále Kulturního domu v Rohatci uskuteční třetí ročník putovní výstavy amatérských výtvarných tvůrců.

Svá díla zde letos představí třináctka mladých autorů z Rohatce, Hodonína, Ratiškovice, Milotic, Vace-

novic, Sudočovic a Bzenec-Přivozu. Témata i způsob prezentace nejsou nijak zvlášť omezena, hlavním smyslem výstavy zůstává i nadále fakt nabídnout tvůrčím lidem prostor k jejich vlastnímu vyjádření a prezentaci.

K vidění bude kromě již tradičních fotografií a malby i dřevorezba, umě-

lecké kovářství, grafika a macramé – umění uzlování.

Vernisáž proběhne v sobotu v 15.00 hodin, výstava pak bude otevřena po oba dva dny od 13.00 do 20.00 hodin.

Srdečně zvou všichni zúčastnění.

Za SAVO R. CH.

První krojovaný ples v Rohatci

Rohatecká chasa se po mnoha letech začíná vracet k zapomenutým tradicím, jako je například ruční stavění máje. Dne 23. ledna 2010 se rozhodla ve spolupráci s obcí Rohatec uspořádat v kulturním domě 1. krojovaný ples.

Již na začátku prosince jsme se začali scházet ve staré tělocvičně, abychom společně secvičili nejnáročnější část večera, Moravskou besedu, kterou se oficiálně zahajuje krojovaný ples. S ubíhajícím časem se začala přidávat spousta dalších úkolů, propagace,

organizace plesu, občerstvení a především tombola, které jsme zdárně zvládli.

Před začátkem plesu se začala scházet domácí krojovaná chasa, s pozvanými přespolními chasami z Mikulčic a Hodonína. Ples začal v osm hodin a po celou dobu hrála k tanci i poslechu dechová hudba Ištvančí ze Šaradic s kapelníkem Janem Zahrádkou. Po zahájení plesu Moravskou besedou začala taneční zábava, která trvala do časných ranních hodin.

Rádi bychom poděkovali obci Rohatec za poskytnutí pomoci při organi-

zaci tohoto plesu, zejména panu starostovi Mgr. Miroslavu Králíkovi, paní místostarostce Lence Hostýnkové, paní Jarmile Gurské, paní Zdeně Adamcové a celému zastupitelstvu obce Rohatec. Dále chceme poděkovat Jirkovi Belžíkovi, paní Čachotské a všem firmám a rodinám, kteří nám vyjádřili podporu a věnovali dary do tomboly nebo se na nás přišli podívat. V neposlední řadě děkujeme všem babičkám a maminkám, které nám připravily kroje a pomohly nám se do nich obléci.

Rohatecká chasa

Matrika

Narození

říjen 2009 - leden 2010

Sylva Doležalová
Dominik Drábek
Klaudie Čtvrtníčková
Vendula Vajčnerová
Adam Bláha
Matyáš Gruber
Adam Bžoněk
Eliška Švanygová

Ilustrační foto

Úmrtí

listopad 2009 - únor 2010

Miluška Michenková	61 let	U Školky
Jaroslav Rybecký	82 let	Osvobození
Juliana Krupanská	99 let	Slovácká
Zdeněk Běloch	85 let	Vítězná
Anna Kašpárková	81 let	U Zásady
Rudolf Veselý	28 let	Budovatelská
Josef Antoš	87 let	Za Humny
Alena Cigánková	74 let	Na Kopci
Anna Gurská	65 let	Hodonínská
Alois Zapletal	88 let	Proletářská

Sňatky

prosinec 2009 - únor 2010

V obci v tomto období nebylo uzavřeno žádné manželství.

Zlaté svatby

v únoru 2010

Jaroslav a Ludmila Krakovští – ul. Řadová
Václav a Marie Škromachovi – ul. Slovácká

Pasport obyvatelstva 2009

V naší obci bylo ke dni 1. 1. 2009:
3508 státních občanů ČR a 54 cizinců

Vývoj obyvatelstva - migrace:

počet narozených	23	počet přistěhovalých	76
počet zemřelých	26	počet vystěhovalých	57

Počet obyvatel k 31. 12. 2009:
3527 státních občanů ČR a 71 cizinců

Obecní knihovna Rohatec – přírůstky knih

Beletrie pro dospělé:

Podhorcová	Co vzrušuje velké holky
Bagshave, L.	Sokyně
Müller, R.	Nelítostné slunce
Miller, L.	Něžný rytíř
Berry, S.	Rasputinovo proroctví
McDermid, V.	Temné struny
Enoch, S.	Vévodovy hříchy
Young, W.	Chatrč
Whitton, H.	Konec záletné lady
Koláček, L.	Rosekrucián
Princová, H.	Vůně malin
Jackson, L.	Zlý úmysl
Morrell, D.	Bludičky
Svobodová, I.	Postavení mimo hru
Marciano	Sny ukryté v závoji
Pastor, B.	Vyvolávač ohně
Čiprová, O.	Zatoulaná královna
Řeháčková, V.	Když se láska změní v posedlost
Stínil, L.	Chci se zamilovat
Francková, Z.	Úhel pohledu
Cubeca, K.	A bůh mlčel
Wickham	Koktejl pro tři
Kellerman	Kosti
Beagie, P.	Poslední jednorozec
Jeffries, S.	Provdána za vikomta
Nash, S.	Skandální polibek
Lace, K.	Ve stínu hvězd
Black, M.	Zůstaň se mnou
Janouch, K.	Dcera na přání
Brabcová, E.	Momentálně mladá
Austin, P.	Něco na bolest

Scanlan, P.	Odpusť a zapomeň
McGregor, K.	Pirátova zajatkyně
Fielding, J.	V pavučině vztahů
Center, K.	Všechno zlé je k něčemu dobré
Lámour, L.	Psanec
Korber, T.	Služka a královna
Roberts, N.	Zaváté stopy
Amrein, N.	Doktorka Kateřina. První pomoc
Laurens, S.	Svůdná čarodějka
Christopher, P.	Meč templářů
Lorentz, I.	Obchodnice se zlatem
Shakespeare	Hamlet
McBain, E.	Tak nahá, tak mrtvá
Lowell, E.	Zlatá klec
Pierce, B.	Hříšné myšlenky
Brown, S.	Odražená střela
Harris, L.	Vražda na Silvestra
Kleypas, L.	Vše pro lásku!

Naučná pro dospělé:

Lapáček, J.	Počítač pro seniory
Strel, M.	Rybí muž

Beletrie pro mládež:

Cooper, S.	Poklad na stromě
Řeháčková, V.	Holka bez minulosti
Kawuloková, J.	Nemusíš nic říkat
Drijverová, M.	Ježíš a jeho příběh
Slušný, J.	Nejkrásnější římské báje a pověsti
Bryant, B.	Dívky v sedle, Troufalé plány – 3
Müller, K.	Zařikávač koní

J.H.

Spolky

Rohatečtí hasiči bilancovali

Začátek roku je obdobím, kdy hodnotíme to, co se nám v minulém roce podařilo, na co rádi vzpomínáme. Nejinak tomu bylo i u rohateckých hasičů. Jako obvykle nás v prosinci čekal tradiční karneval, tentokrát nikoliv mikulášský, ale kvůli pozdějšímu termínu již jakoby vánoční. Posunutí karnevalu na 13. prosince se promítlo do nižší účasti dětí, ty ale nakonec nelitovaly a zábavné úkoly, soutěže masek a i sladkosti jim přivýpravy krásně prožité odpoledne.

Významnou událostí sboru dobrovolných hasičů je vždy každoroční valná hromada. Letošní se konala dne 9. 1. 2010 v sále Kulturního domu v Rohatci. Zaznělo zde hodnocení celé činnosti sboru i zásahové jednotky, ale proběhla zde také volba výboru a funkcionářů sboru. S dojetím jsme poděkovali Jarouškovi Gromusovi, dlou-

holetému starostovi sboru za jeho obětavost a pomoc radami v době, kdy již mu jeho zdravotní stav neumožnil dále aktivně působit v zásahové jednotce. Zůstává s námi jako předseda revizní rady, kde budeme využívat jeho bohatých zkušeností. Valná hromada zvolila nový pětičlenný výbor ve složení: Ing. Alexander Krejčí – starosta, Petr Polach – náměstek starosty, Ing. Tomáš Letocha – hospodář, Ivana Podlahová – referent mládeže a Ing. Miroslava Slavíková – jednatelka. Další funkce plní: Jaroslav Gromus – předseda revizní rady, Kamil Šebesta a Vladimír Matějčík – členové revizní rady, PhDr. Jaroslav Andryšek – kronikář, Martin Slavík – preventiva, Michal Matějčík – strojník a Aleš Předínský – referent požárního sportu.

V přednesených zprávách byla věnována velká pozornost všem oblas-

tem činnosti SDH, požárnímu sportu, kulturní činnosti, práce s mládeží, zapojení hasičů do života obce. Nejinak tomu bylo i u zásahů rohateckých hasičů. V minulém roce vyjžděla jednotka k celkem 41 mimořádným událostem, což znamená, že to byl rok nadprůměrný a zároveň i rozmanitý co do druhů událostí. Nespočetněkrát rohatečtí hasiči zasahovali při požáru trávy i lesa, ale podíleli se i na hašení osobního automobilu na ulici Tovární. Po uhašení požáru hospodářské budovy na Nesytě se přímo bez návratu do zbrojnice přesunuli k hašení lesního porostu za sílem. O více než měsíc později, v pondělí 29. června naši obec zasáhl přívalový liják a zaplavil ulice, dvory i sklepy. Naše dvě zásahová družstva spolu s dalšími 7 jednotkami z okolních sborů prováděla odčerpávání vody v ulicích U Školky, Osvobo-

zení, Cihelny a Školní v 8 objektech. Na požár lesního porostu 22. září v lokalitě Bzenec-Přívoz byl z letecké základny v Tuřanech vyslán vrtulník, který prováděl hašení ze vzduchu v součinnosti s pozemními zásahovými jednotkami. Jedno ze čtyř loňských námětových cvičení, kterých se jednotka účastnila, bylo věnováno právě součinnosti s leteckou technikou. Ani začátek letošního roku nebyl pro zásahovou jednotku stereotypní, přesně 9. ledna se opět rozezněly sirény v obci. Železniční trať do Sudoměřic byla zatarasena padlými borovicemi, které naši hasiči odstraňovali v součinnosti se speciálním pracovním vlakem Českých drah.

Tradiční hasičský ples je každým rokem očekáván s velkým zájmem. I přes

světovou krizi byli občané i sponzoři štedří a přes dvě stovky cen lákalo všechny návštěvníky. Kromě perfektní skupiny JAMA, organizátoři plesu vsadili i na reprodukovanou hudbu spolu se světelnými a laserovými efekty. Celý večer byl zcela vyplněn hudbou a taneční parket byl zaplněn od začátku do konce. Velké ovace a úspěch sklídily mažoretky z Ratíškovic a tradiční hasičská soutěž. Ještě jednou patří poděkování všem našim sponzorům a příznivcům, bez nich by ples nemohl být tak vydařený. To jsou tedy ve zkratce některé významné události posledních několika týdnů v životě obce i rohateckých hasičů.

Ing. Alexander Krejčí
starosta SDH Rohatec

Výstava vín

ČZS ZO Rohatec je pořadatelem XXXI. výstavy vín Podluží. Výstava bude dne 3. 4. od 14 hodin a 4. 4. od 10 hodin. K poslechu bude v neděli odpoledne hrát Varmužova cimbálová muzika. Degustace bude 21. 3. od 10 hodin. Obrácíme se tímto na Vás, abyste tuto oblastní výstavu podpořili svými vzorky, jako degustátoři a nebo aspoň jako návštěvníci. Srdečně vás všechny zve Výbor ZO a předem děkuje za vámi dodané vzorky.

Výbor ZO

Ohlédnutí za pětiletou činností základní organizace Svazu zdravotně postižených občanů v Rohatci

V lednu 2010 uplynulo pět let od založení samostatné ZO SZPO v obci Rohatec. Během roku 2004 jsme se museli odloučit od Hodonína, kde nás bylo 36 členů, protože Hodonín chtěl mít samostatnou základní organizaci pouze z hodonínských členů.

Paní Eliška Šafaříková a Marie Kobědová svolaly v listopadu roku 2004 první schůzi v Rohatci, kde nás o situaci informovaly. Zvolil se zde také výbor, aby naše organizace, která byla zaregistrována 1. ledna 2005, mohla začít se svou činností. K datu 1. 1. 2005 jsme měli již 86 členů. Zásluhu na tom mají předseda RV SZPO z Hodonína pan Oldřich Vojtíšek a místopředseda RV SZPO pan Antonín Kordula, kteří dali návrh na založení samostatné ZO v Rohatci. Tehdejší starosta obce Ing. Vladimír Elšík jejich návrh přijal. Zásluhu na vzniku samostatné organizace mají kromě Ing. Elšíka také paní Eliška Šafaříková, paní Marie Kobědová a rada a zastupitelstvo obce, jejichž členové zároveň schválili dotaci z rozpočtu obce – první dva roky ve výši 30 000 Kč, v dalších letech 50 000 Kč. Kromě toho nám obec vychází vstříc bezplatným pronájmem prostor kulturního domu na námi pořádané akce, podáváním informací našim členům včetně e-mailových zpráv z RV SZPO Hodonín, propagací našich akcí prostřednictvím místního rozhlasu a kabelové televize, poskytováním zasedací síně obecního úřadu pro pravidelné schůze. Děkuje zaměstnancům obecního úřadu za vstřícnost a ochotu.

Co je cílem naší činnosti? Chceme, aby se naši členové alespoň trochu zrehabilitovali, kulturně vyžili, chvíli se odreagovali a odpočinuli si od každodenních starostí v dnešní uspěchané době. Proto pro ně připravujeme celoroční program různorodého zaměření. Výbor se schází pravidelně po celý rok každé první pondělí v měsíci. Jedenkrát ročně máme výroční členskou schůzi s pozvanými hosty, kteří nás seznamují s novinkami nebo problémy v sociální sféře. Důvěrnice chodí blahopřát našim členům ke kulatému životnímu jubileu, imobilním členům v období vánoc předávají dáreček, seznamují každého osobně o plánovaných akcích. Pro zmírnění zdravotních potíží zajišťujeme pro naše členy masáže, plavání v bazénu s vířivkou, relaxaci v termálních bazénech, podvodní masáže s perličkami a jiné. Pořádáme i sportovní akce, jako jsou cyklistické výlety do okolí.

Co se týká kulturního vyžití navštěvujeme brněnská divadla. Zhlédli jsme krásná představení, která v nás zanechala pěkný umělecký zážitek. Navštěvujeme také koncerty dechových hudeb v Hodoníně, dvakrát ročně pořádáme večírky – májový spojený s oslavou Dne matek a mikulášský, zčásti vánoční. Na každý z těchto večírků je připraven kulturní program, občerstvení a malé dárečky. Seznámíme se zde s novými členy, pohovoříme mezi sebou. Vládne tady vždy příjemná atmosféra a dobrá nálada.

Jedenkrát ročně absolvujeme i jednodenní zájezd za poznáváním histo-

rických památek. I během nich jsme již viděli mnoho pěkného.

Ve spolupráci s RV SZPO Hodonín jezdí naši členové na týdenní rekondiční pobyt dle vlastního výběru s možnostmi rehabilitace, vycházek a výletů do okolí, relaxace pro obnovení sil. Mají i možnost výběru zahraničních dovolených, pobytových nebo poznávacích zájezdů.

Pod záštitou naší ZO SZPO jsme připravili a uskutečnili vánoční i velikonoční výstavu s ukázkou různých řemesel a dovedností. Návštěvníci si mohli řemesla vlastnoručně vyzkoušet nebo zakoupit výrobky. K vidění byly krásné ruční práce, ať už háčkování, vyšívání nebo paličkování. Svými výtvary výstavu obohatily i děti z mateřské a základní školy a školní družiny. Cílem takových výstav je prezentovat krásu lidového umění, které je mnohdy už zapomenuté. V této činnosti bychom rádi i nadále pokračovali.

Od 1. ledna 2005 máme založenu svou kroniku a fotoalbum, kam zaznamenáváme naši činnost.

Na závěr bych chtěla poděkovat členům výboru za odvedenou práci, kterou vykonávají ve svém volném čase. Děkuji rovněž bývalým členkám výboru a revizní komisi nynější i bývalé. Věřím, že výbor bude i nadále rád a s láskou pracovat ve prospěch všech našich 130 členů.

Těšíme se na každé další setkání s vámi.

Za základní organizaci předsedkyně
Viera Burešová

Rohatečtí chovatelé informují

Vážení spoluobčané, v minulém příspěvku jsem se s vámi loučil s přáním příjemných svátků a mnoha úspěchů v roce novém. Nás ale čekala ještě řada výstav.

Dne 22. října 2009 to byla Meziokresní výstava v Hodoníně, která byla pojata jako výstava mezi okresy Hodonín a Senica. Vystavovali se králíci, drůbež a holubi. Za rohatecké chovatele se zúčastnili př. Březovský, Škromach, Předinský, M. Štylárek, Stávek, T. Štylárek, Kmenta a Vlasák. Bylo zde vystaveno 474 králíků a naši chovatelé získali pět čestných cen.

Toto bylo hodnocení okresní výstavy Hodonín. V meziokresní výstavě Hodonín-Senica vystavovali M. Štylárek, T. Štylárek, Březovský, Předinský a Vlasák. V tomto složení jsme porazili v oboru králík okres Senica poměrem bodů 191,5 ku 181,5.

Proběhla rovněž soutěž mezi ZO okresu Hodonín. Tady naši reprezentanti zvítězili a zaujali první místo s počtem 573,5 bodu před druhou v pořadí ZO Hodonín s počtem 571,5 bodu. Třetí skončily Dolní Bojanovice s 569 body, čtvrté Čejkovice s 568,5 bodu a pátý se umístil Kyjov II s 561 bodem. O naše prvenství se zasloužili – př. Březovský na plemeno velký světlý stříbřitý 95 bodů, Vlasák na plemeno čínčila malá 94 body, Předinský na plemeno ruský černý 94 body, M. Šty-

lárek na plemeno vídeňský modrý 94,5 bodu, T. Štylárek na plemeno hermelín červenooký 95 bodů a konečně Stávek na plemeno hermelín modrooký 95 bodů.

V meziokresní výstavě se neztratili ani drůbežáři. Přítel Brabec získal na plemeno vlaška stříbrná 94 body, T. Štylárek na plemeno hempšířka 93,5 bodu, Stávek na plemeno hempšířka 93,5, 93,5 a za 94 a 95,5 získal čestnou cenu. Na plemeno faverolka dostal ocenění 93, 92 a 93,5 bodu. Př. Vlasák získal na plemeno zdobnělá plymutka žlutá ocenění dvakrát 95 bodů a čestnou cenu. Naš mladý chovatel Patrik Kmenta byl úspěšný s plemenem zdobnělá velsumka, kdy získal dvakrát 93, 92 a 93 body. Př. Uříčář získal za zdobnělou velsumku 92, 93 a 95 bodu. V této soutěži Hodonín jako celek nad Senicí zvítězil. V soutěži ZO v okrese Hodonín obsadil Rohatec druhé místo.

Také naši holubáři nás velmi dobře reprezentovali, i oni získali několik čestných cen – př. Nezval a Čachotský.

Při Okresní výstavě se konala Celostátní výstava moravských bagdet, kde vystavovali př. Čachotský, Domanský, Tomšej a Opavský, který získal titul šampion a čestnou cenu.

Poté nás čekala Evropská výstava v Nitře. Zúčastnilo se deset našich

chovatelů. Králíky vystavili př. Březovský, M. Štylárek, T. Štylárek, Vítek a Předinský. Čestné ceny získali M. Štylárek a Vítek. Naš mladý chovatel T. Štylárek získal dvě čestné ceny a titul Evropského šampiona.

Chovatele drůbeže reprezentovali př. Stávek a Brabec. I když neobdrželi čestné ceny, určitě se svými exponáty neudělali ostudu.

Za holubáře vystavovali př. Opavský, Čachotský a Nezval. Posledně jmenovaný získal na koburské skřivany čestnou cenu.

Blahopřejeme všem zúčastněným za krásnou reprezentaci naší organizace a současně i obce Rohatec.

Potom již byly jen speciální výstavy králíků v Týništi nad Orlicí, kde získal mezi 566 exponáty př. Březovský pěkné ohodnocení. Začátkem prosince se konala ještě speciální výstava NVH v Holicích u Pardubic, kde vystavoval př. Čachotský a na své německé výstavní obdržel čestnou cenu.

Na začátku ledna 2010 se konala speciální výstava koburských skřivanů. Tady vystavoval př. Nezval a obdržel titul šampion a čestnou cenu.

Toto je výčet našich úspěchů do dnešního dne. Za ZO ČSCH v Rohatci ještě jednou velký dík Obci Rohatec za pomoc v naší krásné činnosti.

(P.P.)

Seniorské vzpomínání

*I nás kdysi hrálo mládí,
pak naše děti vyrůstaly,
pomalu a tiše přikradlo se stáří,
milé vzpomínky nám však zůstaly...*

1 v tomto uplynulém roce 2009 se výbor Klubu důchodců v čele s novou předsedkyní p. Annou Kolofíkovou, snažil připravit pro své členy

řadu zajímavých akcí pro zpestření a rozptýlení a snad se to i podařilo. Svědčí o tom zájem a návštěvnost pořadů, které pomáhají nám senio-

rům lépe a příjemněji využít čas, jenž stále plyne a nezastaví se...

Vzpomeňme třeba někdejšího posezení s harmonikou, i na lodi, ale jsou to i zájezdy za kulturním vyžitím (divadlo, koncert Evy a Vaška), také za krásami naší vlasti (Věžky, Brno - hrady Špilberk a Veveří, Macocha, Kateřinská jeskyně), ale i návštěva

našich sousedů v Čalovu a v Polsku. V neposlední řadě i větší akce, jako byl Fašaňk, Den seniorů či Silvestr. Ten se konal už po osmé a jak mažoretky s komíníčky, i z „Mrazíka“ Ivan s Marfuškami, babou Jagou a dědečkem hříbečkem, tak havajské tanečnice roztleskaly sál a mnozí se přidali ve zpěvu i tanci, ke kterému nás doprovázela skvělá malá kapela v čele s p. Mlýnkem. Že nás zpočátku zradila elektronika (průvodní hudba), to jsme jistě všichni vzali se silvestrovským nadhledem.

Je nutné však při tom vzpomínání připomenout a vysoce vyzvednout, že zábavu si připravujeme převážně sami – naše iniciativní Důchodcovská Lúčnica, kdy děvčata obětují pro to nezanedbatelný čas a veškeré úsilí pro pobavení nás ostatních. Za to si zaslouží náš velký obdiv a upřímný dík. Poděkování patří i našemu obecnímu zastupitelstvu v čele s panem starostou Mgr. M. Králíkem a paní místo-

starostkou L. Hostýnkovou, kteří nás v našem snažení velmi podporují.

Náš 2. rok KDR o. s. jsme 27. ledna zahájili valnou hromadou, kde jsme zhodnotili uplynulý rok a naplánovali si akce do toho letošního. Nechyběla ani harmonika. V nejbližší době nás čeká řada dalších příjemných akcí. Jedna z nich – Fašaňk 2010 – je už také za námi.

Všechny jednou čeká stáří a je prima, že si ho dovedeme hezky „okořenit“ a věřím, že tomu bude i nadále.

Za Klub důchodců Rohatec, o. s.

Marie Nováková

Navštivte stránky naší obce www.rohatec.cz

Velký karneval pro děti z mateřské školy

Děti ze školky se po dlouhé zimě konečně dočkaly slíbeného karnevalového dovádění.

Krásně vyzdobený sál KD se zaplnil neméně vydařenými maskami a kostýmy dětí. Karneval začal přehlídkou masek, děti se zapojily spon-

tánně do tance a statečně soutěžily se svými rodiči. Úspěch měla soutěž v pojídání koláčů, tanec jednotlivých tříd s barevnými padáky i ostatní zábava.

Na přípravách se podílely nejen učitelky, ale všichni zaměstnanci

MŠ. Za to jim patří velké poděkování, stejně jako rodičům za krásné zhotovené masky.

Děti byly odměněny milým dárkem z tomboly a zážitkem z veselého odpoledne s rodiči a svými kamarády.

Zápis do první třídy

Dne 21. ledna 2010 se uskutečnil na naší škole zápis do budoucích prvních tříd.

Již tradičně přivítaly budoucí prvňáčky postavy ze známých pohádek a provázely je celým zápisem.

Děti se seznámily s prostředím školy a přitom plnily různé zájmové úkoly.

Všichni se na budoucí prvňáčky těšíme.

Slohová práce žákyně školy

Země, ve které bych chtěla žít

Chtěla bych žít na takovém místě, které by nebylo na žádných mapách. Bylo kouzelné na pohled a zároveň tajemné pro objevování nového, neznámého, plného kouzelných bytostí.

Zelené louky, na které v přišeeří padá rosa, musí být opravdu fascinující. Obzvlášť, když po nich bosky poskakují víly. Temné lesy dost děsivé a temné pro strašpytle, ale pro odvážné dobrým místem k uvolnění a relaxaci. Kolem pobíhají srnky, zajáci, jeleni a jiná prostá lesní zvířata, bojící se více oni mě, než já jich. Každou půlnoc bych se dívala, jak tancují víly s elfy a kolem nich poletují malá světélka, nejspíš světlušky. Když bych usínala, slyšela bych bzucení dotěrných komárů, hučící potok a houkání sovy, která se nejspíš jen tak náhodně probudila.

Bydlela bych v krásném domku, no spíš něco mezi domkem a statkem. Bylo by to takové velké, prosvětlené obydlí, které by se plnilo každou sebe-menší šťastnou vzpomínkou. Nejspíš by měl každý svůj vlastní pokoj, upra-

vený a vyzdobený jen podle jeho představivosti. Ten můj pokoj, zbarvený do brčálově zelené barvy, kterou mám nejraději, s temně hnědou plovoucí podlahou a doladěný bílými doplňky, by každému, kdo do něj vejde, říkal něco málo o mně a zůstal mu v paměti dost dlouhou dobu, aby ho přinutil se jednoho dne vrátit. U domku či statku bychom měli velkou zahradu, na které by si radostně rostla mrkev, hrášek, brambory aj. Za záhonky pokračuje nekonečný jabloňový sad. V okolí domu a zahrady protéká divoký, ale na pohled neškodný potok. Neradno do něj samovolně sahat, hrozí nebezpečí stáhnutí mořskými pannami, které neberou ohledy na ostatní. Zaručenou zbraní proti nim jsou kopřivy. Avšak mořské panny nejsou jediným číhajícím nebezpečím. Za zmínku stojí také piráti. Určitě si říkáte, co by dělali piráti na již zmiňovaném potoku. Zapomněla jsem podotknout, že ten potok byl magický a dost často sám od sebe měnil své rozměry. Proto se všichni, co tudy chtěli proplout, museli

mít velice na pozoru. Piráti, jakožto psanci, bojovníci a vyhnanci, byli mezi námi lidmi jednou z největších hrozeb. Ale já se jich rozhodně nebojím.

Před veškerým nebezpečím mě chrání moje rodina, která by zaručeně neměla chybět ve vývoji mého života. Mamka, taťka, sestra, babička a dědeček. Bez těchto bezpochyby úžasných lidí je můj život jako jedna nudná kapitola v knize.

Když tak přemýšlím, až na pár větších detailů by to bylo stejné jako dnes, jen by byl velký mezník mezi mým světem a tou realitou „vedle“. Ale bránou do „mého“ vysněného světa může projít jen ten, kdo se dlouhou, úděsnou, klikatou a trnitou cestou dostane k mému Nezdolatelnému srdci. Je něco úžasného snít a jen tak si proplouvat tím, co bychom si přáli. Ale na druhou stranu je dobré vědět, že realita je jiná, tvrdší a lidí, co dokážou vnést do této „kruté“ reality alespoň trochu světla a radosti, je čím dál méně.

Kristýna Šopfová, 8. třída

Setkání dětí v Rakousku

Vpátek 22. ledna se žáci 7. třídy ZŠ Rohatec, K. Zostalová, S. Chromková a O. Vacenovský pod vedením p. učitele J. Andrýska zúčastnili již II. Setkání českých a rakouských dětí nazvané Voda, které se uskutečnilo v Rakousku.

Brzy ráno dopravil speciální autobus žáky do Poysdorfu, kde všichni navštívili městské muzeum. Zde je přivítal starosta Mag. Karl Wilfing a vrchní regionální inspektor Georg Wlaschitz. Po prohlídce zajímavých expozic z historie i života městečka Poysdorf naši žáci navštívili základní školu Hauptschule Poysdorf II, kde se mohli seznámit s prostředím a žáky této školy. Zpestřením byla prohlídka zámku Wilfersdorf, po níž následovala ta část setkání, na níž se všichni žáci nejvíce těšili, termální lázně Laa an der Thaya. Po výborném obědě v lázeňském hotelu se všichni mohli vykoupat ve velkém vnitřním

a třech vnějších bazénech a ti nejodvážnější se svezli na téměř 100 metrů dlouhém tobogánu. Setkání přispělo k dalšímu poznávání obou regionů

a ukázalo žákům, jak důležité je učit se cizím jazykům.

PhDr. Jaroslav Andrýsek
učitel ZŠ Rohatec

Nejen pro děti

Motto:

Škola je první krůček do života

Něco z dějepisu

- Víte, že první prezident Tomáš Garrigue Masaryk se narodil 7. 3. 1850 a zemřel 14. 9. 1937? Znáte také město, kde se narodil?
- Víte, že Učitel národů Jan Ámos Komenský se narodil 28. 3. 1592 a zemřel v roce 1670? Kolik uplynulo let od jeho smrti?

Něco z matematiky

- Doplňte mezi čísla 4 4 4 4 = 20 znaménka (+ - x nebo :) tak, aby rovnost byla pravdivá.
- Součet čísel je 1000, jejich rozdíl je 666. Která jsou to čísla?

Něco z češtiny

Najdi ve větách pět názvů zvířat.

- TVŮJ PESTRÝ SVETR SE MI VŮBEC NELÍBÍ.
- VÍTEK NESL ONDRU NA ZÁDECH.
- DEJ VEČER ALÍKOVI TY GRANULE.
- PŘESKOČ KAŽDÝ VELKÝ KÁMEN.
- TO JE DOBRÁ MYŠLENKA.

Nakresli jedním tahem:

A ještě něco pro zasmání

Dva žáci se v lavici spolu baví. Učitel je vyruší:

„Pepíčku, řekni nám dvě zájmena.“
Pepíček roztržitě: „Kdo, já?“
„Výborně Pepíčku!“ chválí učitel,
„To jsi mě mile překvapil.“

Příjemnou zábavu!

Kol.

Lyžařský kurz

Na lyžařský kurz jela letos naše sedmá třída. Jeli s námi ještě někteří šestáci, osmáci a devátáci. Ale pojďme pěkně popořadě! Nejdříve probíhaly přípravy a poučení o lyžařském kurzu, jak se máme chovat atd. Pak učitelé rozdali seznam věcí a papíry pro lékaře. Všichni jsme byli seznámeni se všemi důležitými informacemi. A teď se jenom dočkat toho vysněného dne a hurá do hor!

Ani jsme se nenadáli a bylo 7. února 2010, den odjezdu na hory. Měli jsme sraz v 8:30, všechny věci se naskládaly do autobusu, my jsme se rozloučili s rodiči a rozjeli jsme se do Malé Morávky.

V autobuse byla legrace, takže cesta, která trvala přibližně čtyři hodiny, rychle uběhla.

Než jsme se stačili rozkoukat, byli jsme na místě. Rychle jsme vyskládali věci a šup šup do chaty. Nejprve jsme si uložili lyže do lyžárny, poté jsme šli do chaty, kde nám byly rozděleny pokoje.

Poté, co jsme si všichni vybalili své věci a trochu se sžili s prostředím chaty, jsme šli na večeri. Po večeri nám byl vyhlášen rozkaz na kaž-

dý den, vedoucí dne a služba. Tak, a je devět hodin, což pro všechny znamená večerka. První noc jsme sice nebyli moc hodní, ale všichni to přežili.

V 7:30 ráno byl budíček. Umyli jsme se a šli na snídani. V devět hodin jsme nastoupili na svah, kde jsme byli rozděleni do družstev. Protože ne všichni z nás byli zdatní lyžaři a báli se na vlek, museli jsme si kopec vyšlápnout. Kromě oběda a povinného poledního klidu jsme do čtyř hodin lyžovali. Lyžování nás vyčerpalo, ale večeri jsme načerpali nové síly. Tak to šlo každý den.

Týden utekl jako voda a byla sobota. Všichni jsme si ráno sbalili věci, posnídali a jeli jsme domů. Po tak náročném týdnu plném zážitků jsme byli velmi unavení. Sem tam si někdo zdřímnul a cesta nám zase rychle utekla.

A jsme zpátky v Rohatci. Na všechny už čekali rodiče.

Doufám, že se všem na horách líbilo, že si všichni přivezli nezapomenutelné zážitky a rádi budou na tento týden vzpomínat.

Aneta Trnovcová, VII. třída

Webové stránky naší školy www.zsrohatec.cz

Etwinning

aneb Partnerství škol v Evropě

Jak sám název napovídá, naše škola se zapojila do mezinárodního projektu, kde žáci ze dvou i více zahraničních škol spolupracují prostřednictvím informačních a komunikačních technologií na společném úkolu.

Při komunikaci nezřídka používají cizí jazyk, čímž přímo v praxi rozvíjí své cizojazyčné kompetence. Zároveň poznávají kulturu jiné země, získávají nové přátele, navzájem se motivují, učí a inspirují.

Žáci 5. třídy pracují současně na dvou mezinárodních projektech.

S dětmi ze ZŠ a MŠ sv. Marka Križina z Košic spolupracují na projektu nazvaném Matematické pohádky. Jedná se o vytváření a řešení matematických hádanek na pozadí vymyšlených i klasických pohádek. Jedna strana vytvoří pohádkovou hádanku a pošle druhé straně k řešení. Ta po nějaké době odešle řešení spolu s hodnocením. Obě strany úkoly jak vytváří, tak řeší. V pozdější fázi mohou být části textu příběhu formulovány v angličtině. Žáci pracují tvůrčím způsobem, rozvíjí své jazykové i matematické schopnosti a dovednosti, logické myšlení. Pozadí pohádkových příběhů má pro ně silný motivační náboj. Konečným výstupem bude společná sbírka (knížka) matematických pohádek.

Druhý projekt nese název A fabulous trip of Guillaume and Vilda in Europe – báječný výlet maskotů jménem Guillaume and Vilda po Evropě.

Panáček Vilda z Rohatce a galský kohout Guillaume z francouzského Sablé si na jeden rok vyměnili své působiště, aby se co nejvíce dozvěděli o způsobu života v jiné zemi a poznali nové kamarády. Pravidelně svým přátelům domů posílají zprávy, co zajímavého prožili. Současně žáci v angličtině zpracovávají navržená témata.

V průběhu měsíce října a listopadu se děti navzájem představili. Poznali jsme, že francouzskou třídu tvoří žáci různých národností, většina má více sourozenců a stará se o několik domácích mazlíčků.

Velmi zajímavé bylo seznámení s nezvyklými jmény, např. dívku jménem Capucine či chlapce nesoucí jméno Quetin.

V prosinci žáci vytvářeli prezentace na téma Vánoce.

Dozvěděli jsme se například, že dárky ve Francii nosí Pere Noel a děti si je rozbalují většinou až 25. prosince. K vánočnímu menu patří zejména krůta a moučník ve tvaru polínka.

Naše tradice mikulášské nadílky byla pro malé Francouze překvapením.

V současnosti pracujeme na tématu Naše škola.

Rádi bychom ji ukázali v co nejlepším světle, protože jsme na ni právem hrdí.

Žáci 5. třídy ZŠ Rohatec

Facebook (čti fejsbúk)

Jistě to znáte, syn či dcera sedí celé hodiny u počítače. „Co tam pořád dělá?“, si možná říkáte i vy. A odpovíte si: „Asi hraje hry místo toho, aby se učil nebo dělal něco užitečného“.

Avšak počítač s připojením k Internetu nabízí nejen mladým dříve neužívané možnosti. Jen co jsme poznali výhody elektronické pošty, telefonování pomocí Skype zdarma, komunikaci pomocí ICQ („aj_sí_qjů“) a In-

ternet Messengeru, nákupu přes Internet, už je tu další novinka: Facebook. Tento systém, umožňující komunikaci s druhými lidmi mě zaujal natolik, že jsem se rozhodl o něm napsat krátký článek. Informace jsem pochopitelně čerpal z Internetu.

Ve Wikipedii, což je internetová encyklopedie, se dočteme, že Facebook je systém sloužící k tvorbě sociálních sítí, komunikaci mezi uživateli, sdílení zvukových a obrazových nahrávek, udržování přátelských vztahů a k zábavě. Jen v Česku má více než jeden milion uživatelů a jejich počet každým dnem roste o několik set.

Jak tedy Facebook funguje?

Je to soukromá síť a abyste se do ní mohli přihlásit, musíte mít svou e-mailovou adresu a nejprve se v síti zaregistrovat. Na úvodní stránce (www.facebook.com) zadáte jméno, e-mail, heslo, pohlaví a datum narození (později nastavíte, které údaje se budou ostatním zobrazovat). Potom už můžete podle e-mailových adres najít své přátele, kteří už jsou zaregistrováni.

V dalším kroku zadáte vzdělání, zaměstnání a stát. Mezitím vám Facebook pošle na vámi zadanou e-mailovou adresu e-mail, kde potvrdíte vámi zadané údaje a váš účet na Facebooku je aktivován. Nyní si můžete doplnit údaje do vašeho profilu. Vyplněná nemusí být žádná z položek, ale neúplný profil neumožní, aby nového uživatele podle některého kritéria našli stávající uživatelé. Pokud jiný uživatel souhlasí s tím, že je váš přítel, můžete vidět také jeho profil. Systém umožňuje komunikaci mezi uživateli pomocí zpráv nebo diskuzních fór. Další funkčnosti obstarávají aplikace. Ty nejdůležitější pocházejí přímo z dílen Facebooku. Jsou to Fotografie, Video, Události, Dárky, Bazar a Štouchnutí.

Takže po spřátelení se starými známymi můžete vkládat fotografie, videa, stejně jako textové poznámky. Vložený obsah můžete komentovat nebo říci, že se vám líbí – tedy poslat autorovi informaci o tom, že se vám daný obsah líbí. Nahrávání fotek i videa je jednoduché, systém se sám postará o zmenšení fotek. Fotky jsou organizovány do alb, video může mít maximální velikost 1024 MB a nesmí přesáhnout dvacet minut. Všude je k dispozici nápověda, která vám pomůže zdat počáteční nesnáze.

Historie Facebooku

Facebook vznikl na Harvardské univerzitě v Cambridge, ve státě Massachusetts. Jeho zakladatelem je Mark Zuckerberg (* 14. května 1984

v New Yorku), který studoval na prestižní soukromé škole Horace Manna, ale maturoval v roce 2002 na Phillips Exeter Academy. Poté odešel na Harvard.

Síť spustil 4. února 2004 nejprve jako privátní síť pro studenty Harvardské univerzity. 18 února byla již polovina studentů přihlášená na Facebook. A teď malá odbočka: Jméno sítě vzniklo z papírových letáků nazývaných facebooky, které se rozdávají prvkům na amerických univerzitách. Tyto letáky slouží k bližšímu seznámení mezi sebou. Ale zpět k historii Facebooku.

V březnu 2004 se připojily univerzity Yale, Stanford a Columbia. V květnu 2004 bylo už připojeno více jak 30 univerzit. V červnu 2004 se Mark Zuckerberg a jeho společnost přestěhovala do Palo Alto v Kalifornii (Silicon Valley). Několik týdnů po přestěhování spolupracuje se Seanem Parkerem, který přivádí do společnosti prvního investora Petera Thiela (spolutvůrce služby PayPal) s investicí 500 tisíc liber.

V srpnu 2005 Facebook kupuje za 200 tisíc dolarů internetovou doménu FACEBOOK.

V září 2005 zpřístupňuje síť všem středoškolákům. V říjnu 2005 je uve-

deno do provozu velmi populární sdílení fotografií.

V březnu 2006 nabízí společnost Viacom za Facebook 700 milionů dolarů, v létě 2006 společnost Yahoo nabízí za Facebook 1 miliardu dolarů.

V srpnu 2006 podepisuje Facebook tříletý kontrakt se společností Microsoft.

V září 2006 umožňuje Facebook, aby se jeho členem stal kdokoliv starší 13 let.

V říjnu 2008 otevírá společnost mezinárodní ředitelství v irském Dublinu.

A nakonec několik statistických údajů z roku 2009. Odhadovaná hodnota společnosti je 2 miliardy dolarů, má přes 700 zaměstnanců. Na jeho rozvoji se podílí přes milion dobrovolníků po celém světě. Je dostupný ve 64 jazycích včetně češtiny. Má 250 milionů uživatelů, kteří shlédnou za měsíc přes 65 miliard stránek. Průměr nových uživatelů za den je 250 tisíc.

Největší země podle počtu uživatelů jsou: USA, Kanada, Velká Británie, Austrálie, Turecko, Švédsko, Norsko, Jižní Afrika, Francie a Hong Kong.

Největší sociální síť je v Londýně (1 760 000 uživatelů) a v Torontu (970 000 uživatelů). Na Facebooku je 1,7 miliardy fotek (průměrně 68 fotek na jednoho uživatele)

Společnost vydělává na reklamách, které se vám zobrazují na obrazovce a proto může být tato výborná věc pro uživatele zdarma. K dispozici jsou pro podnikatele mimo jiné i pětidenní elektronické kurzy, ve kterých se dozví nejdůležitější fakta a podrobnosti, které musí znát, pokud chce na Facebooku podnikat.

Takže co říci závěrem? Asi toto: Facebook je další vymoženost moderní doby, která otevírá nové možnosti pro všechny a lidi, kteří hledají v počítači, mají zase důvod si čas strávený u počítače prodloužit :-)

D. M

Poděkování

Pracovníci Základní školy Rohatec děkují všem, kteří se podíleli na organizaci a realizaci 3. školního plesu, zejména rodičům Klubu přátel školy. Poděkování patří také všem, kteří přispěli do tomboly.

Pracovníci ZŠ Rohatec

Velikonoce a ukřižování Ježíše Krista

Pán Ježíš Kristus byl u Boha ve slávě, byl bohatý, ale kvůli nám se stal chudým, aby nás svou chudobou obohatil. Ponižil se níž než andělé a přijal podobu člověka. Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Obětoval svůj život za hříšné lidi, zemřel místo nás a z lásky k nám. Je jen jedna cesta k Bohu, a ta vede přes Ježíše Krista. Jenom ten, kdo upře celou svou důvěru k tomuto Bohem danému vykupiteli, je od něho omloušen a přijat. Ježíš Kristus je jediný prostředník mezi Bohem a lidmi.

I dnes se Ježíš obrací ke každému člověku a nabízí odpuštění hříchů. Je

to bezplatný dar, ale abychom ho mohli obdržet, je třeba jej osobně přijmout, uvěřit v Ježíše Krista. V tom je láska, ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že On si zamiloval nás. I my se máme navzájem milovat, kdo nemiluje bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. Bůh nám dal největší přikázání – Miluj Hospodina svého Boha a miluj bližního svého jako sebe samého.

Láska je trpělivá a laskavá, není domýšlivá. Nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatností, ale vždycky se raduje z pravdy. Takovou lásku přeji i vám. Bůh vás opatruj.

V. Škromachová

Kopřiva Plevel nebo léčivá bylina?

Nad obyčejnou kopřivou, které je kolem nás plno, jen mávne me rukou, ale ani si neuvedomujeme její léčivé účinky. Dělají se z ní čaje, mazání, obklady, mastičky,

používá se v kosmetice ale i na jarní saláty. A co léčí? Akné, kůži, bércové vředy, bolesti hlavy, zúžení cév, cukrovku, chudokrevnost, ischias, játra, čistí krev, vypadávání vlasů, lupy, močení, plíce, růži, sklerózu, slezinu, střeva, vodnatelnost, zácpu, stařecké svědění a je dobrá na koupele nohou.

Mladé lístky by neměly chybět ve velikonočním svítku. Kopřiva se má sbírat do svaté Žofie 15. května, kdy má nejlepší účinky.

Připravíme si plátěný pytlík nebo košík, rukavice, pohodlnou obuv a hurá do přírody za zdravím a ne do lékárny za penízem.

Jarní čaj na pročištění krve
od bylinkáře Pavla

15 g listu kopřivy
50 g poupata bezu černého
50 g květu petrkliče
50 g kořen pampelišky

V.B.

Rozloučení se zimou

podle Radima Gerharda

Bílý únor

*Nadešel již únor bílý,
děti jezdí na saních,
zasněžené pole sílí,
když leží na něm sníh.*

*Všude tu vládne zima,
na mou duši je to tak,
venku je to moc prima
za chvíli stojíš tu sněhulák.*

*A opět je tu sníh nový,
na zem jemně dopadá,
krásný, bílý, únorový,
zakrývá je i zahrada.*

*Sněhu je víc než dost,
je všude kolem nás,
všem dětem pro radost
nádherný zimní čas.*

Sněhulák

*Jedna koule, druhá, třetí,
před sebou je mám,
hádejte milé děti,
co z nich poskládám.*

*Když se koule pěkně spojí,
na mou duši je to tak,
náhle tu před námi stojí,
krásný bílý sněhulák.*

*Na ústa, oči i knoflíky,
postačí malé uhlíky,
na nos mrkev mu dám
a sněhuláka hotového mám.*

*Na hlavu ještě hrnec,
krásně mi tam dosedl,
do ruky malé koště,
panečku, ten se povedl.*

Dětská prvotina z „Památníčku 1945“

*Když chodím s maminkou
po břehu Moravy,
z lesa nás kukačka
vesele pozdraví.*

*Jaro se probouzí tráva je svěží,
to se to na louce příjemně leží.*

*Čápi se vrátili z veliké dále,
na louce, v bažinách
chytají žáby.*

*Sluníčko volá nás, pojdte si hrát,
budeme skotačit,
budeme si hrát.*

V.B.

Pro děti

Vladimíra Škromachová

*Paněnka už spinká,
bude večer zas,
za chaloupkou klínká,
dřímá ovsa klas.*

*Zajíček kdes v poli,
hledá suchý kout,
nožička ho bolí,
chtěl by spočinout.*

*Spí lidé i hory,
nespí Pán Bůh náš,
nade všemi tvory,
drží mocnou stráž.*

Jarní pranostiky

V minulém roce jsme listovali v prvním dochovaném Zemědělském kalendáři z roku 1420. Letos se posuneme o 200 let dopředu.

Od roku 1680 se začalo v Uhersku (Slovensku) s velkou výstavbou klášterů, hlavně v Bratislavě, Skalici, Nitre, Trenčíně, Trnavě, Levoči, Banské Bystrici a u nás v Praze. Církev a bohatí mecenáši finančně podporovali lékaře, astrology, meteorology, přírodovědce, hvězdáře ale i matematiky a prognostiky. Ti jim sestavovali různé kalendáře, určené pro vzdělané vrstvy.

V tu dobu byl velmi populární slezský astronom Křištof Neubrat a jeho syn Jan. Později sestavoval oblíbené zemědělské kalendáře Daniel Basilius z Deutschenbergu, který byl i mistrem vysokého učení pražského. Zachoval se od něj kalendář vydaný v roce 1618. Většina kalendářů vyšla na tehdejší dobu ve velkém nákladu 200 kusů! Popisuje se v nich o pohybu a vlivu nebeských těles na změnách počasí např. vítr, bouře, duha, na chování lesních i domácích zvířat, ptáků, ryb a červů, ale i o vojnách, nemocích, katastrofách a hlavně na úrodu. Lidem se vnucovala myšlenka, že se pohyby hvězd i klimatické podmínky otáčejí s pravidelnou přesností každých sedm let. Nejdříve se pranostiky šířily ústním podáním kněžími v kostelích při bohoslužbách, později je začali v klášterech opisovat vzdělaní mniši.

S vynálezem tiskařského písma začala až do roku 1890 vycházet celá řada kalendářů a snářů s různou tematikou co nejvíce zaměřená na zemědělství a chov užitkových zvířat. Byl to však stálý boj mezi rozumem a bludy. Postupem vzdělanosti lidí a také usnadňováním polních prací různou technikou přestával být zájem o 600 let staré pranostiky. Materiál jsem použila tak jako loni z knihy „Duha vodu pije“ a rozložila jsem ho do čtyř ročních období.

Ještě malé zamyšlení: v dnešní přetechizované době nám až do bytu přináší přírodu a život v ní televizní obrazovky. Když nás to přestane bavit, stačí zmáčkнуть knoflík. Zkuste si ale někdy vyjít do přírody. Pohladit rosnou trávou, přivonět k lučnímu kvítí, nebo se jen tak ze břehu dívat do vody a přitom poslouchat hlasy ptáků. Je to zadarmo a zatím ještě naše.

Ilustrační foto

■ Jaro – Chování ptáků před deštěm – ptáci rychle přilétají do hnízd, kavky si s pískotem přebírají peří, vlaštovky létají nízko, pávi v noci křičí, perlička vriská, husy se perou v potoce.

■ Hvězdy – plné nebe hvězd – bude tři dny pršet, Velký vůz ojem na jih – pěkné počasí, na západ – vlhké časy.

■ Zvířata – králík ve křoví zpívá, ovce hodně bečí, pes hryže trávu, visí mu ocas a páchne, kočka se hladí za ušima, lasice se zahrabává do země.

■ Rostliny – byliny více voní a květy se zavírají.

■ Vítr – Okraje měsíce jsou červené až rudé, když měsíc červeně kouká – silný vítr fouká, od západu přináší mokré počasí.

■ Pěkné počasí – Blechy hodně kousají, mravenci vylézají na kopec.

■ Měsíc – rohem dolů – málo prší a sejeme kořenovou zeleninu, rohem nahoru – velká zima, bříškem dolů – hodně prší, při úplňku se nejvíce telí krávy, je třeba sádit brambory, fazole a kapustu – bude velká úroda.

■ Sníh – hodně sněhu, málo vody, ale hodně krmení, vos a vši, mravenci dělají velké kopce, bude hodně pampelišky. Když sníh leží dlouho na stromech, škodí to ovoci, ale je to dobrá pešina na osivo.

■ Bouřka a hrom – než kvetou stromy – zlá úroda, jarní bouře chodí – požehnaní nosí.

■ Příchod jara – brzy orat – je vláha a bude úroda, krátké jaro – vrány rozhrabávají hnůj a je deštivo, vlaš-

tovky staví nízko hnízda – neúroda, když vysoko – bude blahobyť, žáby skřekotů – teplý a úrodný čas, ovce vesele poskakují – krásné léto zvěstující, kvete-li podběl – sádit všechna semena, když trní rychle rozkvétá – zrní časně vymetá, ale bude hodně okurek, akátu, fazole, komárů a špatné žně.

■ Různé jevy – před deštěm nechytá oheň a špatně hoří petrolejové lampy, olupují se saze v komíně, jsou daleko slyšet zvony a hodiny, železo rychle rezaví, u lidí se dostává ospalost, srdeční potíže, bolí údy, svědí v uších, hodně se potí, pálí otlaky, loupe v kříži, bolí staré rány a omrzliny. Je-li dobré počasí – nic nebolí.

Tak co, hlavně vy starší? Vzpomněli jste si jak se naši dědové řídili pranostikami a sledovali počasí? Také se jim všechno nevyplnilo, ale oni s přírodou žili a vážili si jí. My ji vědomě ničíme a ona nám to vrátí. Důkazem je toho letošní zima a nedávné záplavy.

A ponaučení – příroda se jenom brání.

A ještě něco ze starých snářů:

Abela zabitého vidět – vražda milé osoby. Dceru adoptovat – ztráta majetku. Advokáta vidět – škoda na majetku. Almužnu brát – ponížení. Anděla vidět – nemocnému smrt a starým lidem lehké skonání. Bankovku dát – škoda. Vousy barvit – ztráta peněz. Na basu hrát – těžký žalář. Basu ukradnout – soud. Bednu zatloukat – pohřeb, otvírat – zvědavost. Běhavku mít – někdy nemoc jindy zisk. O berlu se opírat – ztráta nohy. V blázinci být – moudrá rada. Blbého vidět – nestálost ve všem. Bochník chleba – velký nedostatek. Březovou metlu vidět – nezdárné děti mít.

Tak dobrou noc ať se vám taky něco hezkého zdá.

Vláčilová

Člověk a mýty...

Nerozlučná dvojice, neboť bez mýtů asi člověk nemůže ani žít. Celá historie lidstva jsou z velké části mýty, se kterými sice věda seč může bojuje, ale vždy zůstává pozadu, protože mýty – to je fantazie, to je lehčí cesta k výkladu světa než třeba kvantová fyzika. Nějaký ten mýtus si dovede vymyslet skoro každý a spousta lidí má z toho docela výnosnou živnost – historici, spisovatelé, politici, politologové, žurnalisté, básníci, dramatici a herci s nimi, diktátoři a tyrané vůbec, veškerá světová náboženství a jejich činovníci, tedy kněží, šamani, a také vypravěči, umělci všech směrů a odrůd...

Dost možná, že my všichni nějaký ten malý nebo velký mýtus potřebujeme jako sůl. Možná bychom bez něho zůstali jak nahý v trní, nevědouce si se životem rady. Začíná se přece už v rodině a v dětství, každá rodina má nějaký ten rodinný mýtus v zásobě, o původu, o hrdinství dědů, o poctivosti, o úspěchu.

Není tudíž divu, že už malé děti si začínají své pohádky o sobě a o svém okolí vymýšlet ještě dřív, než se naučí číst. Někdy ještě děti neumí rozeznat mýtus a lež, a tak to zamíchají dohromady, ale o pár let později už to zvládnou. Pokračuje to v pubertě, tehdy se, panečku, nějak vymýšlejí pověsti a pohádky o vlastních dobrodružstvích! A v dospělosti? To už víme, jak takový vymyšlený mýtus může být i užitečný už při psaní životopisu nebo při vyprávění dětem.

Nebylo by ovšem spravedlivé, kdybych neodlišil od sebe mýty dobré a méně dobré. Protože taková nevinná pohádka třeba o tom, jak jsem se nebál, ta je neškodná. Mýtus, pohádka, kde vítězství dobro nad zlem, má také své pozitivní jádro, ale nesmíme právě u dětí zapomenout v jisté době jejich dospívání jim ty hranice také ukázat.

Příliš také neškodí všechny ty mýty obsažené v memoárech, které lidé

píší, ať už slavní nebo ne. Rozumný čtenář si je toho vědom ještě dřív, než knížku vzpomínek otevře.

Ostatně, kdo z nás by ve svých vzpomínkách přiznal svá selhání, své omyly a své chyby? A když, tak vždycky s doprovodnou pohádkou, že to vlastně zavinil někdo úplně jiný, že za to mohou poměry nebo společnost.

A tak zvaná historiografie, tedy dějepis? To je devadesát procent mýtů a (možná) těch deset procent pravdy. V českých dějinách s tím začal už Kosmas a to trvá dodnes. České dějiny vymyslel Jirásek podle receptu, který přiznal Alexander Dumas: Francouzské dějiny budou takové, jaké já napíšu. A měl pravdu.

Že falešný výklad dějin může mít fatální, ba dokonce katastrofické důsledky, jsme ve dvacátém století zažili hned v několika provedeních – nej dřív za monarchie a první války, pak po říjnové revoluci a nástupu fašismu v Evropě, za druhé války a zejména po ní v bipolárním světě.

Proti podobným mýtům není imunní žádná společnost, lhostejno zda se jedná o rasismus, třídní výklad nebo neoliberalismus dneška. Potíží je v tom, že lidé jsou náchylní pohádkám věřit, pohádkám o třídní spravedlnosti, pohádkám o rasové nadřazenosti nebo pohádkám o všemocnosti ruky trhu. Je to jedna a ta samá pohádka, jedno a to samé balamucení důvěřivých dušiček.

Kdo to řekl, že lid chce být klamán? Jistě už některý Říman na začátku našeho věku. A měl, bohužel, pravdu. To nám vydrželo dodnes. My bychom totiž moc rádi na něco věřili, a tak nabízíme znova a znova různým spasitelům šanci. Ach bože, kolik už takových spasitelů bylo a lidstvo se stejně nepoučilo. Ani inkvizice, ani holocaust, ani války, ani hladomor – nic platno, znovu se najdou hlasatelé nějaké té věčné pravdy...

Asi nám není pomoci...

S.R.

Nemám čas...

Nedávno jsem se pokoušel vzpomenout, kolikrát už jsem si řekl tuto větu: nemám čas... a to mne přivedlo na prastarou myšlenku – na to stálé lidské kvaltování.

„Kvaltuji“ je archaismus, který se už málo slyší. Ale kolik výrazů jsme místo něho vymysleli – spěchám, pospíchám, mám fofr, nestíhám, nemám čas, už jsem měl být tam a tam atd.

Každý člověk prožívá jak radostné, tak i smutné chvíle. Tehdy pozná, co znamená hřejivé lidské slovo, pocit, který mu dává vědomí, že není sám – opuštěný, že se má o koho opřít.

Zkusme si někdy vzpomenout, proč jsme kdy tolik spěchali a nemohli svým nejbližším věnovat trochu svého volného času. Byl to třeba večírek, po němž bolela hlava? Kopaná, o kterou jsme nechtěli přijít, nutná cesta na chatu? S odstupem času vidím, že to byly malichernosti a moje pohodlnost.

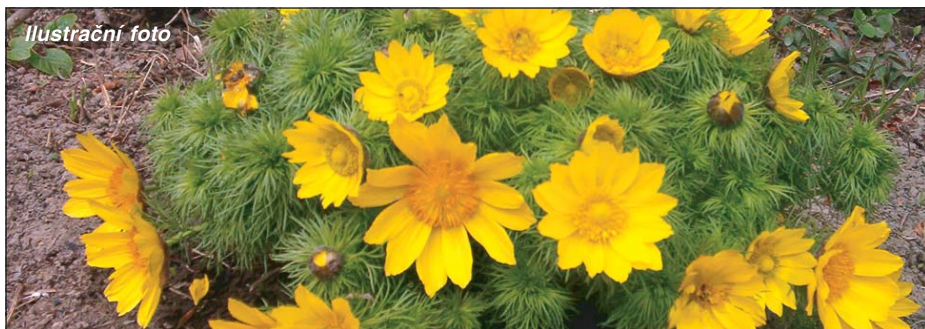
Už musím končit, protože noc velmi pokročila a já ráno – hned ráno napíšu mamince, že v neděli k ní určitě přijedu. Půjdem se zase jednou projít po místech, které má ráda, povyprávíme si, co je nového a také zavzpomínáme.

Už nemohu stále říkat, že nemám čas.

Varování pro nás všechny napsal ve své básni Viktor Dyk:

*Co máme, máme,
kdož to jasně cítí,
že přijde den,
kdy nebudem to mít?
Tak mnoho cest je,
tolik volá hlasů.
Pro matku
dítě nemá dosti času.
Co činí matka
je tak samozřejmé.
Povinnost k díku
z nás tak ráda sejme.
Vždy říkáme si:
vzpomeneme jednou.
A potom
v chvíli mrazivou
a bédnou
zavrou se oči matky,
tolik bdělé.
Dluh chce se platit.
Není věřitele.*

Ilustrační foto

Co v kronikách nenajdeme...

Možná si myslíte, stejně jako jsem si dlouho myslel já, že kroniky zachytí události, které více či méně ovlivňují život v obci.

Při pátrání po osudech Sokola Rohatec jsem kroniku Obce Rohatec mezi „prameny“ zahrnout nemohl. Z jednoho prostého důvodu. Ani zmínka o vzniku, činnosti této významné tělocvičné a vzdělávací organizaci. V Okresním muzeu jsem objevil jen složku ONV s jmenovkou Sokol Rohatec. Obsah jsem zveřejnil v Občanském zpravodaji č. 2 a 3/2009.

Obdobně jsem po osudu Sokola pátral v kronice své rodné vísce. I zde jsem se nic nedozvěděl. A Sokol nebyl lečjaký spolek. Sdružoval členstvo ze tří obcí. Sokolovna uprostřed mezi nimi, vybavena vším tělocvičným nářadím, prostorným jevištěm s kulisami, nádhernou akustikou ani nemluvě. Zřejmě naši předkové byli trochu jiní stavaři než pozdější autoři různých kulturních domů. Tamější Sokolovna přežila okupační zákaz činnosti Sokola, přežila i změnu charakteru na sklad obilí v době kolektivizace.

Podobně jsem neuspěl při pátrání po historii kopané v Rohatci. A taky nejde o nějakou zanedbatelnou a krátkodobou záležitost několika jednotlivců.

Znovu v duchu oceňuji úmornou práci Františka Vybírala při tvorbě almanachu k 50. výročí kopané v Rohatci z r. 1978. Naprostou většinu informací získal ze vzpomínek pamětníků.

Jenže těžko v současnosti najít svého času aktivní členy Sokola Rohatec z let 1911–1948. Asi už nic dalšího nezjistím. Možná, že je někde ukryta i kronika Sokola. Ukryta před nebezpečnými protektorátními slídlídy. Sokol přece patřil mezi nepřátele totalitní říše. Asi shodou okolností i po roce 1948 patřil opět k nepřátelům – tentokrát nového lidově demokratického zřízení. Vsesokolský slet v Praze 1948 byl na dlouhou dobu opravdu poslední. Co si ti Sokolové dovolili v průvodě? Dovolili si projevit, a hodně nahlas, odlišný názor v republice.

V kronice rodné vísce jsem se pokoušel ze záznamů kronikáře ověřit místní okolnosti osudového února 1948. Ani věřit se nechce. Uplynulo 62 let. Kdysi se psával i s velkým Ú, jmenovaly se po něm ulice, továrny, JZD. Třeba nějaký horlivec by si dal po něm pokřtít i syna. Vlastně by to nešlo, křest nebyl vhodný projev. Opět

jsem nic nevypátral. Poslední zápis z roku 1946 o volbách. Pak až někdy 1951 – ale to už se ani číst nedalo. Kronikáře jste stejně znát ani nemohli.

Zůstanu proto jen u vlastních poznatků a vzpomínek. Že jsou neradostné, není má vina.

V každé obci, úřadě, vysoké škole, podniku, ustaveny akční výbory. Ty rázně a rychle posoudili, kdo smí vyučovat, študovat, úřadovat, řídit podniky, soudit, v armádě a v bezpečnosti velet. Ten místní rozhodl a veřejně v hospodě mého otce vyhlásil za reakcionáře. Netušil, že v hospodě se tentokrát nevedou jen sousedské řeči u piva. Ono se rozhodovalo i o osudech, málem na věčné časy. Jak jeden z tehdejších mocných děl: „Za tebe budou trpět ještě děti tvých dětí.“ A bylo vymalováno.

Nemohl jsem se srovnat s nálepkou reakcionáře – něco jako zpátečník? Vždyť byl členem zastupitelstva, které prosadilo a taky uskutečnilo zavedení elektřiny do obce, postavení hasičské zbrojnice, přehrazení potoka, aby ti hasiči měli čím hasit. Co mně nejvíc mátló, že tento ortel vyřkl protektorátní starosta, který doslova ječel na místní sedláky pro neplnění dodávek říši... Tak nevím.

Ale co vím, že tento „revolucionář“ byl přistižen při krádežích uhlí (bez vážení a evidence přímo na auta). A jak to dopadlo – už byl jako na léčení v Kroměříži – blázní se přece nesoudí.

Jen na doplnění – otec pracoval vždy rukama jako zedník, či totálně nasazený do dolů – čili havíř. Takže alespoň ten třídní původ jsem měl předpisový.

Na střední škole v 1. ročníku nám profesor dějepisu s úsměvem sdělil: chlapci a děvčata, zvítězili přátelé lidu, radujte se. Všechno bude nyní patřit všem. Na náměstí budou takové velké skříně, v nich šaty – každý si vezme jen to, co bude potřebovat, protože bude uvědomělý. A tak to bude se vším, co potřebujete.

Měl jsem pana profesora rád, protože věděl, uměl, zaujal. Jeho dějepisu, zeměpisu i češtině jsem se učil rád. Bohužel k maturitám nás nedovedl. Se svými historicky objektivními přednáškami historie opravdu učit nemohl. Vyhadzovu předešel emigrací. Emigrovala řada studentů před ním i po něm. Mnozí byli vyhozeni pod tlakem policie – třeba jen proto, že ne-

oznámili úmysl kamarádů emigrovat.

Do Sokola, Skautu jsme už nemohli. Byl zrušen, zakázán. Za to ČSM povinně a třída na 100 %.

Ve třetím ročníku 1949/50 jsem prožil i přípravu na světlou budoucnost. Probíhala akce „mládež vede Brno“. Akci vymyslel údajně sám nejmocnější kraje s. Šlink. Mladí se nastro učili, jak povedou školu, podnik, úřad, soud atd. Takže svazák přišel do ředitelny a s. učitel učil mladého náročnému řemeslu ředitelování atp. Do těchto pater jsem to nedotáhl, ale přece jen, byl jsem vpraven do role učitele jazyka francouzského ve čtvrtém ročníku. Marně jsem se bránil skutečnosti, že mám učit studenty vyššího ročníku, tedy ty, kteří pochopitelně znali jazyk daleko lépe. Nakonec jsem pochopil, že neuposlechnutím bych zavařil nejenom sobě, ale především p. profesorovi, kterého jsem měl taky rád. Zejména pro jeho výslovnost francouzštiny. Nakonec to dobře dopadlo, studenti byli féroví, ani náhodou při zkoušení neodpovídali chybně s tím, že to stejně nepoznám.

Aby toho „klidu“ nebylo náhodou moc, donesla se k sluchu rodičů zpráva – „Može se učit jak chce, maturovat stejně nebude.“ Když se podařilo – „Šak práci stejně nedostane.“

Málem měli „přátelé“ z rodiště radost. Umístěnky sice byly, ale nějak nehrál jejich počet s počtem volných míst. Přece se jen jeden podnik našel, sám podnikohospodář (něco jako ekonomický náměstek) přišel až do školy a žádal ne jednoho, ale hned dva absolventy na docela vysoké funkce finanční a provozní účetní. Nástup hned po maturitě. Neváhali jsme s kamarádem ani na okamžik. Kdybychom ovšem znali situaci – nevím, nevím. To byla taková spíš polovojenská organizace než podnik. Stále se bojovalo tu v boji o zrno, tu v bitvě o zorané lány, proti třídnímu nepříteli v podobě kulaka. Zelené uniformy, na střediscích funkce brigády. Zatímco bývalý kulak s dvojjáčkem a slabším traktorkem dokázal za směnu zorat rovnými brázdami větší plochu, než mnohý traktorista s víceradlicovým – byl propuštěn, protože svými pracovními výsledky se chtěl vetřít do důvěry dělnické třídy a tím vlastně škodit. Nejlepším mezi všemi byl traktorista, který vykazoval 25 hodin práce. Na námitku mého kolegy provozáře, že den má přece jen 24 hodin

a že by byl někdo takto nepřetržitě schopen pracovat... Stanovisko a závěr soudruha zástupce ředitele pro věci politické: soudruzi, kdyby nikdo, tak soudruh Létal je toho schopen. Navíc oře nejlepším pásákem tj. Stalincem. Provozář to vzápětí vzdal – nakonec hodina sem, hodina tam.

Časem jsme pochopili proč nás s. podnikohospodář tak naléhavě potřeboval. Nastupovali jsme v roce 1951 a náš kvalifikovaný předchůdce nezvládl bilanci za rok 1949. Než jsme šli na vojnu, všechno bylo v časovém souladu. První inventury majetku, horor. Že nesouhlasily počty pluhů a podobně drobných předmětů, šlo ještě pochopit (prostě traktorista lehce zapomněl v poli). Že nesouhlasily traktory, to už bylo horší. Nakonec se našly někdy i polorozebrané. Kus jako kus. Konec úsměvnosti. Za dva a půl roku se vyměnilo 12 ředitelů a jejich politických zástupců. A došlo i na posudky. Každého z nich zajímaly posudky z rodiště. Konečně se mohli „přátelé“ projevit. S. podnikohospodář nás skutečně potřeboval, takže se snažil. No po vojně už nebyla šance nastoupit zpět. Když vlastně nebylo moc o co stát. Například ředitelé švec, holič, řezník – samé kvalifikované síly pro zemědělství.

Ještě si vzpomínám z tohoto období na probíhající proces s protistátním spikleneckým centrem včele s R. Slánským, kdy ZO KSČ jménem svým a samozřejmě všech pracujících, požadovala co nejtvrdší potrestání, včetně trestu smrti. Samozřejmě, že tyto projevy byly masové i děti ze škol se svými učiteli požadovaly to samé. Jak mohli prokurátoři a soudci nevyhovět? Obdobné scénáře probíhaly u předchozích procesů s Dr. Miladou Horákovou, gen. Heli odorem Pikou a bezpočtem dalších

zrádců, špiónů, prostě nepřátel na život a na smrt.

Asi poslední pohlazení u odvodů na vojnu. Pro stručnost jen ortel: pro jednoho máme zbraně, pro někoho PTP. Pravila šarže nejvyšší – major OVS (okresní vojenská zpráva). V řádné armádě to dotáhl jenom na rofáka, aby po únoru revolučně povyrosl. No nakonec mě do PTP nedostal. Konečně jsem si nechal poradit a změnil trvalé bydliště a tím i OVS. Kamarádka kamaráda stihla nepříznivé materiály profiltrovat.

Únor byl jen začátek. I jemu leccos předcházelo. Ministerstvo obrany, ale především vnitř, patřila mezi klíčová k převzetí moci. Volby v roce 1946, kdy vítěz sliby nešetřil, zvláště když byly líbivé, zvítězil i o dva roky později. Pak už sliby chyby, jako nebe a dudy. Měli i slušná hesla – jako třeba Volte krávy, volte býky, jen nevolte katolíky. Taky s nimi po únoru zametli. Co proti tomu mohla zmoci – Nevzdělance poznáš rázem, bezohledně plivá na zem. Kdo je v svazu mládeže, ať mu táta nařeže. Žádný slib. Takže pozor prosím na sliby, které prý neškodí. Minulost by nás měla konečně nejen poučit.

Ale nevím. V pořadu M. Jílkové dobře vypadající major pohraniční stráže v.v. tvrdě hájil střílení na státní hranici po lidech, tedy jeho řečí narušitelích. Byl to rozkaz a bylo to podle platného zákona. Chtěl bych brát jeho důchod, jistě je zasloužený. Byl přece přímo v centru boje proti nepříteli. Ale nezávidím mu ani ten třináctý – jistě ho potřebuje a přilepší si. Opravdu nezávidím, protože je závist a lehce se přeskočí na nenávist, a o ní minulost taky něco vypovídá.

A proto přeji jen všechno dobré – bez rozdílu pleti, pohlaví, víry – všem.

Hlaváč

Do Švédska za losy, do Kanady na olympiádu

Tak nějak vypadají oddílové schůzky turistického oddílu Colorado. Žasnete? Žasněte! Ale ne zase tolik.

Jak už jsme psali minule, cestujeme sice kolem světa, ale bohužel pouze prostřednictvím her, soutěží a vyprávění. Na opravdovou cestu kolem světa si asi budeme muset ještě počkat...

A jaké státy jsme už procestovali? Od začátku školního roku to byla Česká republika, Anglie, Francie, potom jsme zabrousili do trochu drsnějších krajin, a to do Švédska. Švédský vánoční skřítek Tomten nám všem nadělil i hezké vánoční dárky – hm, to jsme asi byli docela hodní...

Do nového roku jsme vpluli přelutím oceánu a zakotvili nakrátko v Kanadě a nezapomněli ani na olympijské hry, které se tam uskutečnily. V dalších měsících se vydáme na jih, trochu do tepla.

Během jarních měsíců nás čekají nejen pravidelné oddílové schůzky, ale taky větší akce, na které bychom vás všechny rádi pozvali.

Začátek jara oslavíme se skřítky na Skřítkovském bálu, ten se uskuteční v sobotu 27. března od 15 hodin v kulturním domě v Rohatci Kolonii. Zváni jsou všichni skřítki i se svými rodiči! Během skřítkovského odpoledne vás čekají hry a soutěže, sbírání dukátů a skřítkovská pohádka v podání divadelního sboru Veselá školička. Máme pro vás taky soutěžní otázku, odpověď na ni nám povíte na Skřítkovském bálu: „Co se skrývá na konci duhy?“

Jako tradičně, přibližně o měsíc později, nás čeká Velký čarodějnický rej s táborákem, se spoustou zábavy a soutěží.

Držte nám palce na naší cestě po všemožných koutech světa a my se na vás budeme těšit na některé z našich akcíček!

T. O. Colorado

Malá úvaha nad rohateckým koštem vín

Když v 7. století byzantský kupec zakopal v polích stříbrný poklad i s miskou, ta měla na okraji ornament se střapcem vína. Lidé vždy víno uctívali. Byl to lék i odměna za loptnou práci. Ten, kdo nezkusil těžkou práci na vinohradě, nemá úctu k vínu, ani si ho neváží a je pouze jeho konzument. Předkládám malý úryvek z knihy „Breviář vína“.

Vinohrad kvete nenápadně a poznají to jenom vinohradníci a včely. Když kvetou třešně a lípy, víme to všichni. Zvláštní vůně budoucích bobulí je příslibem a nadějí. Je to čas

zázraků a tajemného ticha, doplněný nedělním zvonom pod modrým blankytem.

A víte co umí víno?

Zbavuje člověka strachu a zábran. Uvolňuje všechna pouta, rozvazuje mu jazyk, aby říkal pravdu a odhodil všechny zábrany, které nosí před lidmi. Učí se dívat na životní těžkosti optimisticky a naplňuje srdce radostí. Ten, v kom probouzí jiné postřehy a nutkání, by si je měl ve vlastním společenském zájmu raději odříct. Proto neprolévejte hrdlo bez požitku, ale važme si každé kapky.

V. B.

Dunajem, řekou mnoha nálad a tváří

Aneb úryvky z lodního deníku slepého muže
z putování po dunajských a černomořských vodách

Srbsko a Bulharsko

4. červenec

Překročil jsem osmistýosmdesátý kilometr od našeho vyplutí zpod Děvína, to znamená, že už mě budou doprovázet tabule s pouze třímístnými číslicemi. Bivakuji na devítistém devadesátém kilometru, tolik právě přece zbývá, než se za deltou vlije do Černého moře. Je to ještě pořádný kus cesty, jakmile se provine karpatským kaňonem a roztočí turbíny djerdapských elektráren, změní se opět ráz krajiny a řeky samotné.

Psát o úseku mezi Bratislavou a jižním Maďarskem jako o chudém či nudném by určitě nebylo správné, přesto si myslím, že pravé kouzlo Dunaje jako velké a divotvorné řeky je naplněno právě s posledními kilometry Maďarska a při chodem Vojvodiny z levé a Chorvatska z pravé strany. Samo koryto působí v Maďarsku umělým dojmem, břehy jsou často zpevněny kamennou navážkou, tok je až na výjimky rovný s mírnými zatočeními. I tak je tady ale co obdivovat. Meandrující visegrádský oblouk, starobylá Ostřihom s monumentální bazilikou nad řekou, města jako Budapešť, Baja, Moháč. Záživnost plavby ovšem neleží jenom na řece a jejím okolí, ale třeba i na rozmarech počasí, náhodách, štěstí nebo smůle a v neposlední řadě na nás samotných. Někdy bychom mohli proplouvat jedním úsekem desetkrát po sobě a vše by nám přišlo stejné, jindy může být plavba s každým novým dnem jiná, svěží a okouzlující. Vždy jsou to ale jen subjektivní pocity. Vysněné písečné ostrovy začínají až pod Berdanem, tj. mezi Vojvodinou a Chorvatskem. Břehy jsou posety rybářskými osadami, řeka se v některých místech kroutí jako had. Tvrdé štěrkové dno ustupuje, bláto zůstává, přesto s každým dalším kilometrem přibývá jemného písku. Dunaj se s ním často dokáže vyhrát tak, že je to pro nás Moravany z té naší malé říčky těžko k pochopení.

V celosvětovém měřítku je Dunaj co do šířky, délky i průtoku mezi velikány typu Amazonky, Mekongu či Jeniseje s nadsázkou jen vesnickou strouhou, přesto dokáže taky vzbuzovat nemalý respekt. Umí to už pod Dě-

vínskou tvrzí při soutoku s Moravou a to je jeho šířka pouhých dvěstěpadesát metrů. Z mého pohledu se Dunaj stává velkou řekou od srbského Smeděreva dolů. Tady se začíná rozlévat do místy až několikakilometrové šířky, břehy se od sebe vzdalují, ostrovů přibývá. Zkrotit rozevlátou řeku pak dokáží až Karpaty. Proplétá se tady mezi zelenými kopci a skalami s četnými jeskyněmi a pozůstatky pevností z dob osídlování území Turky a Římany. Přibližně stokilometrový úsek je bezpochyby jedním z nejpozoruhodnějších. Plavba údolím kaňonu končí s první přehradou Železných vrat poblíž měst Turnu Severin na rumunské a Kladovem na srbské straně řeky. Na následujících osmdesáti kilometrech mezi oběma přehradními hrázemi proud zpomalí na minimum, koryto se několikrát esovitě stočí kolem divokých rumunských plání a k životu se zase probere pod druhou djerdapskou elektrárnou. To už je ale za rohem Bulharsko, jehož území vystřídá na pravém břehu zemi Srbskou.

Pod Vidinem Dunaj zamíří východním směrem a s malými odchylkami protančí kolem desítek větších či menších ostrovů až takřka k moři. Vzdušnou čarou pouhých čtyřicet kilometrů od černomořského pobřeží, jakoby se mu ještě nechtělo do moře, stočí se zpátky k severu, rozleje se v několik toků a za svěže tekoucího proudu prvními vnitrozemskými námořními přístavami zaklepe po pár dnech na dveře samotné delty, království vodního ptactva, rákosu a ryb. Ale na to, abych teď o deltě a jejím svérázném životě něco psal, je ještě příliš brzy.

8. červenec

Zbystřit a zaměřit na vhodné místo, stočit čámeč, nadjet mírně proti proudu, přidat plyn, ubrat plyn, vyhodit kvalt, zařadit zpátečku. Plechová pramice přiráží k betonovému valu, aniž by se ho dotkla, ani pírkem se snad s takovou lehkostí nesnese na zem. Čtyři, pět lehkých svižných kroků

Přes nástrahy na dně loďky, ruka bere kotevní cihlu, šestý krok na pevnou zemi a při sedmém rybář uvažuje lano kolem keře. Dokonalá spolupráce celého těla a dlouhá léta zkušeností k tomu.

21. červenec

Jeden z možných návodů jak aktivně prožít seniorská léta mají Helmut a Anna. Před čtyřmi roky vyměnili pevné základy domu za stopu pod kýlem a na šestnáctimetrové oceľové jachtě se dali putovat Evropou. Plavbu pojali po svém, žádná jízda, žádný spěch. Společně vyberou místo, kam se po řekách a kanálech přeplaví a to se jim stane na dlouhé měsíce domovem. Prvním rokem to byl holandský Rotterdam, odtud se pak vydali proti proudu Rýna a uměle zbudovanou spojnici k Dunaji. Nějaký týden strávili ve Vídni a Bratislavě, prošli si historické pamětihodnosti, navštívili muzea a galerie. V přístavech hlavních měst mohli mít vše, co by k pohodlnému žití na lodi potřebovali, přesto neuplynulo mnoho dní, Helmut shodil lana z vazáků a přídě Lary zamířila opět k jihu.

Novým domovem se jim stala jiho-maďarská Baja, jejich kroky po prknech dřevěného mola tu bylo možno slychat ráno co ráno po dobu dvou let. Cestou přes Rumunsko se rodina rozrostla o čtvrtého člena, k bernardýnu Tininu přibyl černý kříženec Satan, který se Anně připlétl pod nohy v ulicích jednoho z měst. V červnu 2007 vplouvá Lara do přístavu v Ruse. Helmut vede jachtu zátokou, vyhlíží vhodné místo k vyvázání. Stáčí přídě, Anna váže k levoboku odrazné fendry. Na molo vybíhají Valentin s Milem, chytají hozená lana a jachtu stahují přes vazáky k starému molu. Jejich ruce přivyknuté na práci s lany v mžiku vykrouží lodní smyčku, fendry odpruží lehký náraz a Lara se setrvačností naposledy zhoupne na vlnce. Pevný stisk rukou, přátelské dotazy na plynulost dnešní plavby, počáteční seznámení.

O dva roky později připlouvám do Ruse já. Za sebou mám několik týdnů náročné plavby na nevyzpytatelných proudech vysoké řeky. Už se sem těším pěkných pár dní. Stále mám v živé paměti zdejší pobyt s Kajmanem. Ruse je pro mne oázou klidu a opětovné setkání s jachtklubem mi to následující dny jen potvrdilo. Helmuta poznávám ještě, než vysednu z kokpitu, navádí mě k volnému místu u jednoho z pontonů za strany od břehu. Není snadné se tam dostat, přídě

se musím protlačit přes naplavené dříví a rukou přes sebe přehodit několik ocelových lan, jimiž jsou pontony vyvázány ke břehu. Stisk rukou, základní informace k pobytu v klubu, klíče a pozvánka k večernímu posezení. Tady se dovídám více o cestě Lary i dalších plánech posádky. Za pár dnů se rozloučí s přáteli a loď se dá znovu do pohybu.

Cílem nové etapy cesty se má stát přímořská Varna, kde by chtěla rodina opět na delší čas zakotvit. Velkým lákadlem zůstává i nadále Gruzie, ale kvůli tamní politické situaci se této zemi nejspíše vyhnou a z Varny vyrazí opět k severu do ukrajinské Oděsy a pak ústím Dněpru a proti proudu řeky do Dněpropetrovska a později Kyjeva. Touhy a sny ale ženou Helmuta ještě dále. Pokud bude zdraví i po letech sloužit a všechny muže budou posádce nakloněny, chtěl by

s Larou proplout kanálem do Kaspického moře, probít se proti toku Volhy k Baltu a po jeho vodách k severanům do finských Helsinek. Plány jsou to jistě neskromné, přesto s patřičnou pílí, odhodláním a pracovitostí je možná první krok učiněn.

22. červenec

Nevím proč mě už dříve nenapadlo navštívit ve městě galerii, muzeum, zajít na živou hudbu, nebo na internetu vyhledat stránky o umění či cestovatelích. Pokochat se výtvarnou činností, nechat v sobě aspoň na pár dnů vzklíčit jiné myšlenky než ty, kterými jsem každodenně obklopen na řece. Stačí tak málo a plavba pak chytne úplně jiné grády. Podstatnou část odpoledne jsem dnes jako filmový upír vysával krev z příběhů slavných mořeplavců, a abych se ještě více vžil do jejich vyprávění, proložil

jsem tenhle blahodárný úlet občasným kapitána Morgana.

Když jsem se pak pod světly poličních lamp vracel dolů k řece, snad jsem nešel chůzí smrtelníka, ale spíše se nad vším vznášel jako hromada suchého listí, které uchopí divoký vítr. Bylo mi tak nějak všechno jedno, ať si ta řeka dělá co chce, ať vyje, ať se bouří, ať mě zastrašuje. Přelezl jsem plot a dostal se do areálu říční policie, kde jsem měl vyvázanou loďku. Sedl jsem si na kraj železného pontonu a zadíval se dolů po proudu řeky. Měl jsem obrovskou chuť vyplout i teď v noci. Věděl jsem, že se marně budu přemáhat ke spánku. Odvahu jsem nakonec nenašel, snad zvítězila rozvaha. Přesto jsem do rána oka nezamhouřil a jen se převaloval s hlavou plnou vzdoru a velkolepých cílů.

Radek Chabiča

Sport

Přišel, zatančil, zvítězil

Tak by se dalo charakterizovat vystoupení nejmladšího páru TK CLASSIC při SVČ Hodonín, sympatické dvojice Nikolase Nováka z Rohatce a Kláry Adamové z Hodonína v sezóně 2009.

Do soubojů na tanečních parketech vstoupili v kategorii hobby děti II. (tj. do 11 let) 19. dubna 2009 a do 7. listopadu, dne jejich poslední soutěže,

absolvovali celkem 31 soutěží. V těch vytančili 15 prvních, 3 druhá, 7 třetích míst a šestkrát se umístili ve finále mezi prvními 6 páry.

Opravdu famózní výsledky. Naprosto s přehledem a to i přesto, že poslední dva měsíce roku 2009 se již připravovali na novou sezónu, vyhráli Český pohár ČSTS hobby párů kategorie děti II.

Zasáhli však i do soubojů ve vyšších věkových kategoriích juniorů I. (do 13 let) a juniorů II. (do 15 let) a vždy se pohybovali na finálových pozicích. Jedná se o jeden z nejtalentovanějších mladých párů tohoto úspěšného hodonínského tanečního klubu v posledním období.

Za jejich výsledky stojí především kvalitní práce domácích trenérů v podobě Lenky Chovančíkové a Reného Šafránka, kteří je připravili na vstup do světa sportovního tance a nadále jim předávají základní ale náročné znalosti, bez kterých se žádný tanečník nestane úspěšným. Od poloviny roku trénují také s Klárou Chovančíkovou a Václavem Masarykem – předními to tanečníky ČR,

kteří do jejich tréninku přináší nejnovější poznatky z vývoje sportovního tance. A v neposlední řadě jsou to také rodiče, kteří své děti v tanci maximálně podporují ve všech směrech.

Od ledna 2010 se již představí v kategorii juniorů I. Latina. Jejich cílem je získat taneční třídu C, vybojovat nominaci na MČR v roce 2011 a umístění v Taneční lize ČR 2010 juniorů do 8. místa. Nejsou to nikterak malé cíle, ale pokud jim vydrží nadšení pro tento sport a také houževnatost a píle, tak jsou to cíle docela reálné.

L. N.

Program jarních
mistrovských utkání
TJ Slavoj Rohatec

Ne 28. 3. D

Rohatec-Velké Pavlovice
zač. 12.45

Ne 28. 3. A

Rohatec-Velké Pavlovice
zač. 15.00

Ne 4. 4. D

Ratíškovice-Rohatec zač. 13.15

Ne 4. 4. A

Tvrdonice-Rohatec zač. 15.30

Ne 11. 4. D

Rohatec-Vacenovice zač. 13.15

Ne 11. 4. A

Rohatec-Vacenovice zač. 15.30

Ne 18. 4. D

Bzenec-Rohatec zač. 13.45

Ne 18. 4. A

Bzenec-Rohatec zač. 16.00

Ne 25. 4. D

Rohatec-Dubňany zač. 13.45

Ne 25. 4. A

Rohatec-Mikulov zač. 16.00

Ne 2. 5. D

Bučovice-Rohatec zač. 14.15

Ne 2. 5. A

Bučovice-Rohatec zač. 16.30

Ne 9. 5. D

Rohatec-Hustopeče zač. 14.15

Ne 9. 5. A

Rohatec-Veselí n. Mor. zač. 16.30

Ne 16. 5. D

Hovorný-Rohatec zač. 14.15

Ne 16. 5. A

Břeclav-Rohatec zač. 16.30

Ne 23. 5. D

Rohatec-Velké Bílovice zač. 14.15

Ne 23. 5. A

Rohatec-Ivanovice n. Hané
zač. 16.30

Ne 30. 5. D

Dol. Bojanovice-Rohatec
zač. 14.15

Ne 30. 5. A

Rohatec-Vracov zač. 16.30

Ne 6. 6. D

Rohatec-Dambořice zač. 14.15

Ne 6. 6. A

Rohatec-Slavkov zač. 16.30

Ne 13. 6. D

Letonice-Rohatec zač. 14.15

Ne 13. 6. A

Kostice-Rohatec zač. 16.30

Ne 20. 6. D

Rohatec-Hrušky zač. 14.15

Ne 20. 6. A

Rohatec-Šlapanice zač. 16.30

Konečné pořadí série turnajů roku 2009

	11. 4. 2009	23. 5. 2009	12. 9. 2009	10. 10. 2009	19. 12. 2009	Celkem
1. Šindar R.	160	50	160	130	100	600
2. Drábek M.	100	160	80	160	60	560
3. Vlk J.	60	130	60	160	130	540
4. Janča M.		80	160	80	160	480
5. Zlámálík T.	160	130	80	100		470
6. Tomšej R.	130	70	130		55	385
7. Hostýnek J.	50	160	70	50	30	360
8. Hruška J.	20	80	32,5	130	80	342,5
9. Glöckl O.	100	100	55	60		315
10. Štrunc V.	60	70	60	50	40	280
11. Vyslužil L.	50	60	70	27,5	70	277,5
12. Domanský O.	130	50				180
13. Zýbal P.	40		32,5	100		172,5
14. Mokruša A.	20	30	45	70		165
15. Tomeček J.	35		32,5	80		147,5
Šmatlák R.	35	30	32,5	35	15	147,5
17. Vašek O.	27,5	60	12,5	27,5	10	137,5
18. Olšák L.			130			130
19. Toman J.	40	30	32,5		25	127,5
20. Suchánek P.	17,5		12,5	70	20	110
21. Matěj P.		100				100
Svoboda			100			100
Gajdík			100			100
24. Mičoch J.		50			45	95
25. Luža M.			45	40		85
26. Čechovský st.	80					80
Čechovský ml.	80					80
28. Teichman L.	7,5	50	12,5		5	75
29. Novák Lib.	70					70
Řezáč V.	70					70
21. Zounek		30	32,5			62,5
Hájek		30	32,5			62,5
33. Bubík M.	27,5	30				57,5
34. Brydlák H.	7,5		12,5			55
Černý Z.			55			55
36. Panajatov R.	50					50
Šenk J.	50					50
38. Antoš M.	27,5		12,5			40
39. Brychta D.			32,5			32,5
40. Novák Luk.	27,5					27,5
41. Antoš J.	7,5		12,5			20
42. Rezek F.	15		2,5			17,5
Vlk R.	15		2,5			17,5
44. Kůrka			12,5			12,5
Turek			12,5			12,5
46. Vašek A.			2,5			2,5
Rezek L.			2,5			2,5
Duška			2,5			2,5
Schenel E.			2,5			2,5

Tenisový klub Rohatec v loňském roce

Vážení sportovní a zejména tenisoví příznivci, rádi bychom vám připomněli a tím i přiblížili

činnost Tenisového klubu Rohatec, jehož sídlo se nachází na tenisových kurtech u bývalé čokoládozny Maryša

na Kolonii. Tenisový klub, který má nyní 23 členů (tedy o tři více než v minulém roce), pořádá během loňského roku celkem pět turnajů neregistrovaných hráčů v tenise, z toho čtyři se konaly na místních tenisových kurtech a jeden v zimním období v hodonínské hale Westpra, jichž se celkem účastnilo 49 velmi kvalitních hráčů, což je o tři více, než vloni. Naší turnajové sezony se zúčastnili nejen místní hráči, ale i borci ze Zlína, Břeclavi, Brna a okolních obcí. Nejlépe si v serii všech turnajů vedl Radek Šindar, druhý skončil Milan Drábek a na třetím místě se umístil Jiří Vlk, všechno členové TK Rohatec.

Dále náš tenisový klub reprezentovala dvě družstva v dlouhodobé soutěži neregistrovaných hráčů, kterou pořádá tenisové sdružení Podluží o. s. A družstvo, ve složení Radek Šindar, Michal Janča, Milan Drábek a Oldřich Glöckl, které loni postoupilo do první ligy, obsadilo s celkovým ziskem devíti bodů poslední místo a spravedlivě sestupuje zpět do druhé ligy.

B družstvo, ve složení Václav Štrunc, Rostislav Tomšej, Tomáš Zlámalík, Jiří Hostýnek, Jiří Vlk a Jaroslav Hruška, si udrželo svou pozici z let minulých a skončilo se ziskem osmi bodů na pátém místě třetí ligy neregistrovaných hráčů.

V neposlední řadě bych rád připomněl výkony našich jednotlivců v žebříčku neregistrovaných tenistů Amatérského tenisového sdružení Podluží o. s. v okresech Hodonín, Břeclav a Brno-venkov.

Nejllepší z našich hráčů se umístil na 24. místě Oldřich Glöckl, 80. Radek Šindar, 85. Milan Drábek, 117. Michal Janča, 155. Jiří Hostýnek, 159. Václav Štrunc, 164. Jiří Vlk, 173. Rostislav Tomšej a 175. Tomáš Zlámalík. Tohoto ročníku se jen pro představu zúčastnilo celkem 297 hráčů a hráček.

Oběma družstvům reprezentující rohatecký tenis nejenom v našem okrese děkujeme za předvedené výkony a přejeme mnoho úspěchů a více tenisového štěstí i v následující sezoně.

Více informací naleznete také na webových stránkách Tenisového klubu Rohatec www.tenisklub.estranky.cz.

Radek Šindar
Předseda TK Rohatec

Psychologické poradenství pro dospělé, děti a dorost

Nabídka služeb:

- individuální poradenství k rozvoji osobnosti, rodinné poradenství
- krizové intervence v zátěžových situacích a pomoc řešení konfliktních životních stavů – partnerství, vztahové, osobní a rodinné problémy, zvládání stresů, prevence syndromu vyhoření
- psychoterapeutické vedení k získání a posílení psychické rovnováhy – stability duševního života, ke zlepšení kontaktu s okolím. Pomoc lidem s neurotickými potížemi se sklonem k úzkostem, depresím a s různými dalšími psychickými problémy.
- u dětí navíc pomoc při řešení výchovných problémů (špatný prospěch, krádeže, záškoláctví, útky, agresivita), problémy spojené s kontaktem s okolím (např. děti uzavřené, úzkostné, samotářské, oběti šikany, mentální anorexie a jiné).
- přednášková činnost

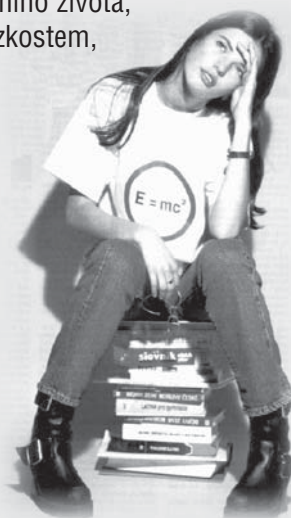
Nemějte obavy přijít, zaručuji 100% diskrétnost

Mám dlouholeté zkušenosti lékaře, psychoterapeuta a neopomím a беру vážně i duchovní rozměr života

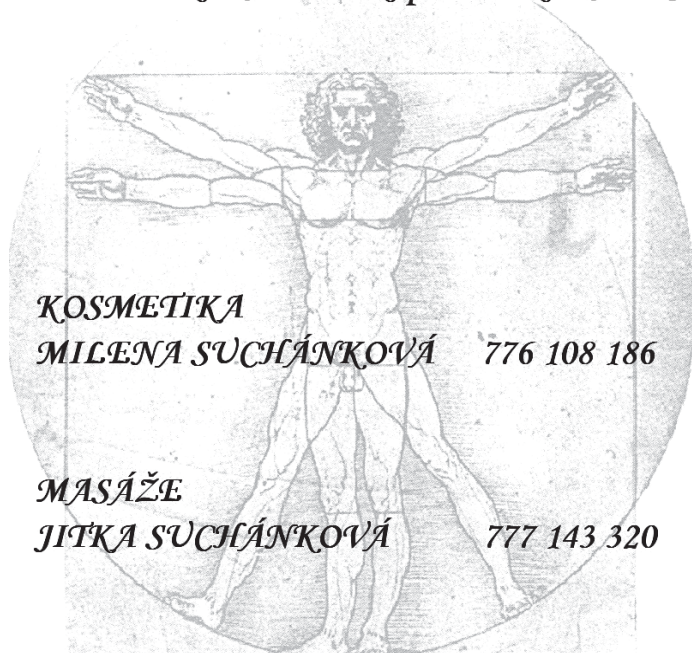
MUDr., Mgr. Ivona Novosádová

Vystudovala medicínu, teologii a institut integrativní psychoterapie a poradenství

Kontakt: Měšťanská 52/376, 695 01 Hodonín ■ Tel: 721 868 999

STUDIO RELAX Na Kopci 48 ROHATEC

KOSMETIKA

MILENA SUCHÁNKOVÁ 776 108 186

MASÁŽE

JITKA SUCHÁNKOVÁ 777 143 320

Ovoce a zelenina

Naproti restaurace U Sudu nabízí:

- široký sortiment ovoce a zeleniny
- sušené ovoce, med
- cukrovinky, nápoje
- olej, zavařeniny
- čerstvá vejce z Ratíškovic
- proutěné zboží
- dárkové balíčky (na objednávku)

Prodejní doba:

Pondělí–Pátek 8.00–11.30, 13.00–17.00 hodin
Sobota 7.30–11.00 hodin

**Možnost telefonické objednávky
s rozvozem k Vám domů ■ Tel: 774 145 618**

Rohatecká obec ■ Občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec. Vychází čtvrtletně nákladem 700 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419. Grafický design & sazba KAM Studio (tel. 518 611 603), tisk Tiskárna Antonín Horák, Svatobořice (tel. 530 502 189). Webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: ourohatec@iol.cz